

Ortaya çıkan çatı aday TC devletinin emperyalist odaklı bölgesel rolüne dair bir konsensüsün de daha kararlı hale geldiğinin göstergesi olmuştur.

Ekmeleddin İhsanoğlu'nun CHP ve MHP açısından referansları da bunu kanıtlar niteliktedir. Kemal Derviş, Süleyman Demirel ve Gülen Cemaati bunların

deşifre olanlarıdır.

Bunun yanında emperyalist dehlizlerde dolaşan çeşitli güçlerin gizli ve açık lobileriyle kulaklara fısıldandığından şüphe duymak gerekir.

"Yeni" darbecilerin önce hukuksuzluklarla içeri atılıp sonra hukuksuzluklarla ve çifte standartlarla serbest bırakılmasını, eskilerinin güya cezalandırılmasını hak, hukuk olarak sunmaya çalışanlar nefeslerini yormasınlar. Günü geldiğinde

darbecilerin eskisine de yenisine de gerekli cezayı kesecek olan halkımız sistemin adaleti, hukukunu Soma'da yeraltında, Lice'de kurşunlarla öterek kavriyor. Kuşku yok ki bu kavrişin dağıtacağı adalet sizlerin parodilerine benzemeyecek.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 107 Gerçekler devrimcidir!

26 Haziran-2 Temmuz 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Suni gündem!

MelodiKA ile söyleşi

"Müzikte erkek egemenliğini yikalım!"

Yaşamın İçinden/02

Belediye işçileri ile söyleşi

"CHP, bir bütün taşeron!"

İşçi-Köylü/04

Göğüs Hastanesi kapatılıyor

"Mücadelemizi hastalarımızla birlikte verdik"

İşçi-Köylü/05

Kadın buluşması

İstikrarlı ve kolektif bir çalışma için..."

Yeni Kadın/07

5. Trans Onur Haftası

"Sol, homofobi ve transfobi" tartışıldı

Haber/15

Halkın gündemine Cumhurbaşkanlığı seçimleri tartışmalarını doldurmaya çalışan egemenler, Cumhurbaşkanı olmak isteyen **Başbakan Erdoğan** ile çatı aday **Ekmeleddin İhsanoğlu** arasında yapay polemiklerle uğraşadursunlar.

Yüzlerce madencinin katledildiği Soma'da, işçiler ve aileler hala öfkeli ve hala sokakta. Daha 22 Haziran günü binlerce işçi, "**Kömür bitti, taşeronlaşmaya**

son" diyerek miting yaptı. Yine binlerce cam işçisi, 20 Haziran günü, çeşitli illerde greve gitti. Lice katliamını protesto etmek için Adana'da sokağa çıkan halka saldıran polislin katlettiği **İbrahim Aras** için öfke sürüyor. İŞİD'i "terör listesinden" çıkaran TC'nin yasaklamaları ile sağlıklı bilgi akışı azalmış durumda. Bütün bunlar yaşanırken Cumhurbaşkanlığı seçimleri tartışmaları sizce de çok suni kalmıyor mu?

Çözülme devam ediyor, çözüm bağıriyor!

Devletin ve faşist partilerin siyasal krizi ve yeni siyasal denge arayışları komünistler, devrimciler ve demokratik güçler için ciddi gelişme ve mücadeleyi yükseltme zemini sunmaktadır. Tüm demokratik, devrimci güçler sistemin var olan krizini

derinleştirecek şekilde mücadelesini yükseltmelidir.

Yine Kürt ulusal hakların gerçekleşmesi, bu noktada mesafe kat edilmesi için Kürt ulusal hareketiyle birlikte güçlü ve kararlı şekilde mücadele içine girilmelidir.

Sentez/13

Özgür Gelecek'ten

Çatıya düşen ilk cumhurbaşkanı tanesi: Ekmeleddin İhsanoğlu!

Merhaba,

Bu haftaya damgasını vuran gelişme, CHP ve MHP'nin açıkladığı çatı aday **Ekmeleddin İhsanoğlu** oldu. Kılıçda-roğlu ve kendi "hoşlandığı" söylemiyle "Ekmel Bey" in ismi, sosyal medyanın en çok konuşulan ve mizah malzemesi haline geldi. "**Ekmeleddin koca konak...**" türküsünden "**Ekmeleddim, Ekmeleddin, Ekmeleddi, Ekmeleddik...**" tekerlemesine kadar yüzlerce espri döndü.

Her ne kadar "*Ekmeleddin diye isim mi olur*", "*Seçmen, ismini söyleyemediği adaya oy mu verir*" gibi söylemler havada uçussa da, CHP içerisinde ulusalcı bir kesim hoşnutsuzluğunu kulisler yaparak belli etse de, görünen İhsanoğlu'nun Cemaat-CHP-MHP aday olarak kalmaya devam edeceği... İşin kötüsü, İhsanoğlu gibi faşistlikte tahsil yapmış birinin, daha önce yerel seçimlerde "**Mansur Yavaş, kurtuluşa kadar savaş**" dedirtecek derece kör bir anti-AKP, anti-Erdoğan'cılıkla karşımıza dikilecek olması...

Sayfalarımızda bu konudaki tartışmalara ilişkin çok sayıda yazıya yer verdik. İlgili okuyacağınızı düşünmekteyiz.

Serkeftin!

Gündem

Faşizm, cenaze namazı, imam

Sayfa 03

Pusulâ

Kendisini yenileme iddiasının adı

Sayfa 11

Kadının melodisi MelodiKA;” müzikte erkek egemenliğini yıkalım”

Gezi İsyanı'nda sokağa çıkan milyonlarca kişi, sonrasında kendini farklı şekilde ifade etmeye başlamıştı. Bunlar gerek forumlar gerek farklı farklı oluşumlar olarak insanların kendilerinin ifade ettikleri alanlar olmuştu. Elbette Gezi'nin önemli ayrıntılarından biri de Gezi İsyanı'nın aynı zamanda kadınların isyanına tanıklık etmesiydi. Bu tanıklıkla birlikte kadınlar daha fazla sokaklara çıkmış ve kendilerinin farklı şekillerde ifade etmişti.

MelodiKA Kadın Müzik Kolektifi de İzmir'de kadınların kendilerini, isyanlarını müzikle ifade eden kadınların bir araya geldiği bir oluşum. Bizler Özgür Gelecek gazetesi olarak MelodiKA ile bir araya gelerek kadınların müzikle kendilerini ifade etmeleri üzerine konuştuk.

- MelodiKA ne zaman, nasıl ortaya çıktı?

- Ben Sevgi, ben MelodiKA'dan önce İzmir Müzisyenler Derneği'nde gönüllüydüm. Herkesi tek tek tanıtmaya başladım, bizler her birimiz Gezi'de sokaklardaydık, eylemdeydik, müziğimizle, çalgılarımızla ses getirmeye çalıştık kadınlar olarak.

Sonradan fark ettik ki herhangi bir etkinlikte, bir yerde kadınlar müzikal anlamda bir araya gelemiyor, kendini ifade etme anlamında eksikler var. Medyanın kadına bakışı, kadını daha çok görsel olarak sunması algısı var, işte kadın cinayetleri, kadının toplumda hapsedildiği yer gibi pek çok koşullar nedeniyle kadınlar olarak kendimizi sanatla, müzikle ifade edememe gibi bir sıkıntımız var aslında. Sonra biraraya geldikçe böyle bir kadın grubu, kadın kolektifinin olmadığını öğrendik İzmir yerelinde. Daha sonra bir araştırmaya girdik, biz ne yapabiliriz, çevremizde kim var diye bakmaya başladık. Çevremizde müzikle uğraşan kadın arkadaşlar vardı aslında. Ve sonrasında böyle bir kolektif, kadın kolektifi kuralım dedik, MelodiKA'yı kurduk.

“Kadının Melodisi MelodiKA”

MelodiKA ismi nereden geldi; onu şöyle belirteyim, kadının melodisi demek, zaten en sondaki büyük harfle KA da kadını vurgulamak için büyük yazılmakta.

Kolektif neden dedik, neden grup değil de kolektif diyoruz, çünkü biz her birimiz çalışan, hayatta farklı hayat koşullarına sahip kadınlar ve pek çok yük sebebiyle çok düzenli katılmıyoruz çalışmalara, etkinliklere. En azından kadının da var olabilmesi için eylemlerde, kolektif dedik. Yani yelpazeyi daha geniş tutmak, her an katılımı açık tutmak ve gelebileceklerin oluşturacağı bir kolektif, kadın kolektifi oluşturduk. Daha çok kadınlara çağrı üzerinden, hani sayısı belli değil, siz gelmeyin biz grubuz değil de her kadın gelsin hep birlikte müzik yap-

alım, şarkılarımızı birlikte dile getirelim şeklinde oldu.

- MelodiKA Kadın Kolektifi Gezi'de ortaya çıktı, Gezi'de ne gördünüz, nasıl değerlendiriyorsunuz? Gezi aynı zamanda kadınların isyanı idi, neler söylemek istersiniz? Gezi kadınlara ne kattı?

- Zaten Türkiye ve dünyada kadınların sorunları farklı farklı ancak Gezi'de gördük ki aslında bir yerden bir fişekleme olunca kadınlar da erkekler de sokağa döküldü. Kadınlar aslında direnişe hazırды ancak tam çıkışı bulamıyorlardı belki. Tamam, barikatın önünde yer aldık, direnişin her yerinde vardık, sokağa çıktık. Tencere tavalarla. Mutfaktaki kadın mutfağı bıraktı sokağa çıktı, herkeste bir birikmişliğin dışı vurumuydu aslında Gezi. Kadınların katılımının yüksek olduğunu düşünüyoruz ancak kadınlar biraz arka planda kaldı gibi geldi bize.

“Gezi dönüm noktası oldu”

Zaten bu nedenle, çünkü müzik anlamında da kadınlar arka planda, daha çok müzikten girdik, hepimiz bir şekilde müzikle uğraşıyoruz, bir türlü bu anlamda kendimizi dile getirememişiz, böyle bir ihtiyaç doğdu. Dedik biz neden kendi şarkılarımızı kendi müziğimizi dile getirmiyoruz. Bir erkek grup çıkıyor da kadınların neden kendi grupları yok, kadınlarımız varken müzik yapan diye ve bir araya gelmiş olduk. Tabii ki burada Gezi bir dönüm noktası oldu bizim için, ama öncesinde toplanmış, birikmiş olan şeylerin dışı vurumu gibi oldu. Ama bir kadın müzik grubunun yokluğunu esasta Gezi'de fark ettik. Orada tanıştık her birimiz birbirimizle.

- 8-9 aylık bir süreciniz var. Daha çok hangi eylemlerde yer aldınız? Katıldığınız etkinlikleri ve hangi tür müzik yaptığınızı anlatır mısınız?

- Biz kadınların olduğu eylemlere, yine çağrıldığı etkinliklere, daha çok sokak eylemlerine katılıyoruz, işte örneğin Grup Yorum'u destekledik MelodiKA olarak, yine 8 Mart'ta, 25 Kasım'da sokaklardaydık. Soma maden işçileri için yapılan, Gezi için yapılan eylemlerde, Lice için de sokaklardaydık.

Biz aslında her türlü haksızlığa karşı her eylemde, müziğimizle ses olmaya çalışıyoruz. İş cinayetlerine, kadın cinayetlerine karşı yapılan tüm eylemlerde bulunuyoruz, zaten bunun için kolektif yapısı oluşturuldu. Biz özel olarak bir etkinlikler dizisi seçmiyoruz, kolektife açıyoruz, tartışıyoruz öyle karar veriyoruz. Muhafız bir yapımız

“Kürtçe'nin ayrı bir yeri var bizim için”

Müzik tarzı olarak da belli bir şey belirlemedik Türkçe oluyor, Kürtçe, Ermenice, Yunanca olacak, Arapça düşünüyoruz. İngilizce olacak. Kürtçe parçaların bizim için daha ayrı bir yeri olduğu için, ayrı bir mücadele yeri olduğu için, diyalogla birlikte geliştirmeyi düşünüyoruz.

- Kurduğunuz bu Kadın Müzik Kolektifi üzerinden kadınlara nasıl bir mesaj vermek istersiniz?

- Aslında mesaj vermek biraz lükse giriyor ama sadece şunu söylemek gerekiyor, biz kolektif olarak buradayız ve katılıma açtığımız buna ihtiyacımız var. Bütün kadınlar olarak tavalarıyla, tencereleriyle, erbaneleriyle ne olursa ellerinde, sokaklarda var olalım hep birlikte.

“Müzikte erkek egemenliğini yıkalım”

Bir de şunu ekleme zorunluluğu hissediyorum. Erkek egemen müzik piyasasını yıkarak kadınların müzikteki yerini inşa etmek istiyoruz esasta. Birçok şarkıda ataerkil, cinsiyetçi, homofobik sözler var, bizler o şarkıları, türkülerini değiştirelim diyoruz. O egemenliği kırmak için bizler de kendi çapımızda buradayız, kadınlar olarak birçok insana sesimizi duyurabileceğimiz bir alandan seslenmek istiyoruz.

“Kadınlar sokağa müzik yapmaya”

Örneğin Namus Belası diye bir şarkı yaptık ve çok güzel oldu.

Müzik yapmak isteyen tüm kadınları bekleriz aramızda, kadınların birlikte müzik yapması çok güzel. Bütün kadın etkinliklerine katılıyoruz, buna açtığımız destek gibi bir amacımız olduğu için şehir dışı da olsa gidiyoruz.

Son olarak şunu söylüyoruz “bırakın evi bok götürsün.” Kadınlar sokağa, müzik yapmaya.

Son bir haftada özellikle Irak merkezli yaşananlar, TC faşizminin ve AKP'de temsil edilen kliğin dış politikasının iflasını ya da bir yarı-sömürge olarak TC devletinin, kurulu bulunduğu bölgede oynayabileceği rolün sınırlarını gösterdi. IŞİD'in Musul Başkonsololuğu'nu basması ve Başkonsolos da dahil çalışanlarının rehin alınması varolan "stratejik sınırları" gözler önüne serdi.

Türk hakim sınıflarının AKP'de temsil olunan kliği, Kemalist kliği geriletikçe, bir yandan politik olarak üst yapıda çeşitli adımlar atarken, (Türban ya da İslamcı söylem ve sembollerin kamusal alanda daha görünür olması vb.) diğer yandan "neo Osmanlılık" adı verilen ve esasta "Abdülhamit İslamcılığını" kendine referans alan bir politik söylem geliştirdi. Dışişleri Bakanı A. Davutoğlu'nun "stratejik derinlik" olarak formüle ettiği bu politikaya göre, TC devleti bölgesinde büyük bir güce (Biz ABD okuyalım) sırtını dayayarak, (biz yarı-sömürgelik okuyalım) çıkarların ortaklaştırılması, (biz uşaklık okuyalım) gözeten bir niteliğe sahipti. Bu politik yönelimin ekonomik bir alt yapısı da söz konusuydu. Türkiye ekonomisinin cansuyunu oluşturan borçlar ve sıcak para akışı, bu politik yönelimin alt yapısını oluşturdu.

Bu noktada devrimci ve ilerici kamuoyunu yanıltan bir konuyu ifade etmek gerekir. Türk hakim sınıflarının emperyalist sermayeyle birlikte iş tutması ve bu doğrultuda üretimi örgütleyip çevre ülkelere açılması vb. Türk hakim sınıflarına ve Türkiye devletine olmadık bir misyon biçilmesine yol açmıştır. Unutmamak gerekir ki Türkiye'de sermayenin merkezileşmesi (tekelleşmesi) ve yoğunlaşması emperyalist sermayenin güdümünde ve çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilmektedir. Bu görünüşte bir tekelciliktir. Bu şirketlerde söz hakkı -son aşamada- emperyalistlere aittir. Çünkü bu şirketlerin tüm çabası emperyalistlerle birlikte, bir "şebeke" halinde, Türkiye pazarına ve yakın çevresine hakim olmaktır.

Bu somut duruma bağlı olarak Türkiye'de kurulu bulunan şirketlerin dünyanın çeşitli bölgelerinde faaliyet göstermeleri de pazara hakim olma taktiklerinin ürünüdür. Bu tür pazarlar emperyalist sermayenin girmeye

değer bulmadığı, riskli bulunduğu ve fakat bu tür aracı şirketler aracılığıyla el attıkları yerlerdir. Nitekim Türkiye, emperyalist sermayenin girmediği, girmeye değer görmediği dünyanın çeşitli bölgelerine inşaat ve gıda alanları başta olmak üzere yatırımlar gerçekleştirilmiştir.

Bulunduğu bölgede "söz sahibi" olan, "oyun kuruculuğa" soyunan "yeni Türkiye"nin arkasında bu tür bir motivasyon olduğunu bilmek, TC'nin Suriye ve ardından Irak'ta içine düştüğü içler acısı durumu anlaşılır kılar. Bağimsız olmayan, her şeyiyle emperyalist sermayeye bağımlı olan TC devletinin atacağı adımlar bu bağımlılıkla doğru orantılı bir seyir izler. Bu nedenle yaşananlar karşısında tam bir şaşkınlık ve acziyet içindedirler. Öyle ki üç kişi bulduğunda üç saat nutuk atmakla ve ona buna saydırmakla bilinen T. Erdoğan, mitinglerini, grup konuşmasını vb. kısa kesiyor. Bu haliyle T. Erdoğan (teşbihte hata olmaz) kuyruğunu kıstırılmış bir görünüm arz ediyor. Sesi her daim pek bir gür çıkan "usta" gelinen aşamada, gayet "sorumlu" bir profil çiziyor! Nitekim Başbakan'ın iş tuttuğu IŞİD'in konsolosluk işgaline dair "yazmadan çizmeden, fazla da konuşmadan" açıklamalarından sonra "bağımsız" Türk yargısı hemen kararını vererek, IŞİD'le ve rehin alınan görevlilerle ilgili haberlere "devletin zaafiyetini ortaya koymak" gerekçesiyle yayın yasağı getirdi!

IŞİD'in Irak'ta etkinliğini artırması ve bölgede bir güç olarak ortaya çıkması emperyalistlerin nezaretinde yeni ittifakların kurulmasını gündeme getirebilir. TC'nin bölgesel aktörler arasında saf değiştirip değiştirmeyeceğine ya da hangi safta yer alacağına dair henüz elle tutulur göstergeler olmasa bile, kesin olan bir şey vardır: **Kürt düşmanlığı!** Bu şaşmaz bir göstergedir. Buradan hareketle örneğin TC faşizminin Esad'la açıktan ya da zımmi işbirliği içinde Rojava'ya yönelimi sözkonusu olabilir. IŞİD'in TC'yi Musul'da "ısırması"nın nedeni değişen dengeler ve buna uygun konumlanma hamlesi olabilir.

İmam aranırken katletmeye devam ediliyor!

Tüm bu gelişmeler bize hakim

FAŞİZM, CENAZE NAMAZI, İMAM VS!

sınıfların AKP tarafından temsil edilen ve büyük oranda devlet aygıtını ele geçiren kliğinin yönetememe krizinin sürdüğünü gösteriyor. Gezi İsyanı'yla başlayan kriz süreci devam ediyor.

Özellikle AKP'de temsil olunan kliğin kendi içinde iktidar dalaşının ürünü olarak, Gülen Cemaati'nin T. Erdoğan'ın ve hampalarının hırsızlık, rüşvet ve yolsuzluklarını açık eden 17 ve 25 Aralık operasyonları ve buna karşılık olarak T. Erdoğan'ın can havliyle "devlet işleyişi"ni ayaklar altına alan karşı cevapları; Ergenekon ve ardından Balyoz tutuklularının Anayasa Mahkemesi kararıyla salıverilmesinde olduğu gibi Kemalistlerle ittifak arayışları gibi taktik hamlelerine tanık olduk. Bunda da başarılı olduğu görülüyor.

TC devleti an itibarıyla sert virajları alan bir otomobile benziyor. Bu otomobilin şarampole yuvarlanması imkan dahilindedir. Özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimleri sathı mahalline girildiği bugünlerde, bu riskin daha da arttığını söylemek için politik deha olmaya gerek yok. Nitekim Türk hakim sınıflarının CHP ve MHP'de temsil olunan kliğinin, artan riskler ve kaybettikleri mevzileri yeniden kazanmak umuduyla "çatı aday"da birleşmek zorunluluğu duymalarının bir nedenini de bu oluşturuyor. Meselenin sadece T. Erdoğan karşıtlığı olmadığı, tam anlamıyla Cumhuriyet temelinde birleştikleri devlet iktidarını korumak ve pek tabii ki kendi klik çıkarları hizmetine sokmak amacını taşıyan daha geniş çaplı bir politikanın ürünü olduğunu görmek gerekir. "Çatı aday"la emperyalistlerin T. Erdoğan'a yönelik alternatifizliğine yeni ve çok uygun bir başka aday sunularak yanıt olunuyor.

Bilineceği üzere, TC anayasasına göre Cumhurbaşkanlığı aynı zamanda başkomutanlık olarak tanımlanmaktadır. Bu haliyle pekala Çankaya, İslamcı tahayyül içinde faşizmin "imam"lık makamı olarak da görülmektedir. Nitekim Cumhurbaşkanlığı adaylığı tartışmasında kadın bir adayın imam olamayacağı vb. dillendirilmişti. "Çatı aday" bu olguyu da gözeten bir adım olmuştur. Ancak CHP'nin Çankaya'nın "imam"ı olarak önerdiği isimle "aslan sosyal demokrat"ların bugüne kadar savunageldikleri "Kemalist Cumhuriyet" projesinin terk edildiği anlaşılıyor. Bu haliyle CHP'nin savunageldiği projenin öldüğü ama cenaze namazını kılanın olmadığı açığa çıkıyor. Anlaşılan CHP cenaze namazını kıldırarak için kendisine imam olarak bula bula İslamcı faşist kimliği açık olan bir aday bulmuştur. İyi de olmuş, tencere yuvarlanmış kapağını bulmuştur.

CHP'nin halkı temsil eden bir parti olmadığı, Türk hakim sınıflarının bir kli-

ğinin temsilcisi olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır. CHP'nin bu hamlesiyle Gezi İsyanı'nda sokaklara çıkan halk kitlelerinin temsilcisi olmadığı net olarak görülmüştür.

Faşizmin içinde bulunduğu kriz ve çözümsüzlük, gençleri ve çocukları katletmeye devam etmesinde görülebilir. Faşizm içte ve dışta sıkışmışlığına, çözümsüzlüğünü politik olarak aşamadıkça, kendisine yönelen en ufak hak talebini, demokratik talebi şiddetle bastırmaya çalışmaktadır. Nitekim en son katledilen Adana'da 15 yaşındaki Kürt genci İbrahim Aras oldu. Üstelik bu katliam ulusal hareketin, Kürt gençlerine yönelik eylemleri durdurun çağrısından sonra geldi. Bir nevi yanıt verdi faşizm! Hemen ardından da 17 yaşındaki Lütfullah Tacik adlı Afganistanlı genç Van Emniyet Müdürlüğü Yabancılar Şubesi'nde dövülerek öldürüldü. Böylelikle AKP iktidarı döneminde katledilen çocuk sayısı 183 oldu! Faşizm seri bir katil olarak katletmeye devam ediyor.

Kuşkusuz ki memleket topraklarında katliamlar yeni değil. Ama "barış süreci"yle birlikte, faşizmin halka uyguladığı imha saldırıları bütün ülke sathına yayılmış durumda. Diğer bir ifadeyle düne kadar esas olarak T. Kürdistanı'nda daha yoğun olarak uygulanan faşist terör, şimdi tüm ülke çapına yayılmıştır. Kimileri bu durumu, "doğuda demokrasi batıda faşizm" gibi absürt yorumlarla açıklasalar da, aslında olan şey TC faşizminin halka karşı faşist saldırganlığını sadece belli bölgelerde değil, tüm ülkede devreye koymasının yarattığı yanılsamadan ibarettir. T. Kürdistanı'nda fiziki saldırganlığın azalması, faşizmin ülke çapında saldırganlığının ortaya çıkmasına yol açmıştır. Faşizmin sadece Kürt ulusuna ve T. Kürdistanı'nda faşist zulüm uygulamadığı, tüm halka yönelik faşist saldırganlık içinde olduğu daha da görünür olmuştur.

Faşizme imam aranırken, hem ülke içinde hem bölgede ortaya çıkan çelişkilerin önümüzdeki süreçte daha da keskinleşeceği öngörülebilir. Son dönemde Soma'yla beraber gözle görülür bir şekilde artan işçi sınıfının hareketlenmesi, Kürt ulusu başta olmak üzere ezilen milliyetlere ve Al-eviler başta olmak üzere ezilenlere, kısacası tüm Türkiye halkına yönelik devam eden faşist saldırganlığa karşı koymak için örgütlenmek ve daha üst boyutta örgütlenmek gerekiyor. Gelişmeler ülkemizde devrimci mücadelenin yükseltilmesi, kitlelerin sokaktaki muhalefetinin daha üst mücadele biçimlerine kavuşturulması çabalarının daha da artırılmasını koşulluyor.

RedHack, Cam İşçisi İçin "Hack"ledi!

H. Merkezi: RedHack direnişi büyüten cam işçileriyle dayanışma amacıyla Anadolu Cam'ın web sitesi olan www.anadolucam.com'u hackledi. RedHack sitenin ana sayfasına bir mesaj bıraktı. Sayfa ancak saatler sonra eski haline döndü.

Kristal-İş Sendikasına üye binlerce cam işçisinin devam eden greviyle dayanışmayı büyütmek amacıyla bu siber saldırıyı gerçekleştiren RedHack, "Hak yerini bulana kadar hack devam edecek..." diyerek, Anadolu Cam'ın web sitesine şu mesajı bıraktı:

"Anadolu Cam direnişindeki işçileri selamlıyoruz. Yürüdükleri yolda onurun ve erdemmin bayrağı altında onlarla birlikte olmaktan gurur duyuyoruz. Hak yerini bulana kadar hack devam edecek."

Binlerce cam işçisi grevde!

H. Merkezi: Türk-İş'e bağlı Cam, Çimento, Seramik ve Toprak Sanayi İşçileri Sendikası (Kristal-İş) ile Şişecam arasında yürütülen 24. dönem toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamaması üzerine 20 Haziran günü 5 bin 800 işçi greve çıktı.

Ücret zammı, düşük ücretle çalışan işçiler için iyileştirme zammı, iş giriş ücretinde anlaşma sağlanamaması ile işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin uygulamasında yaşanan sorunların giderilmemesi üze-

rine Kristal-İş, Paşabahçe Cam Sanayi A.Ş'nin Kırklareli, Mersin, Eskişehir fabrikaları, Anadolu Cam Sanayi A.Ş'nin Mersin fabrikası, Trakya Cam Sanayi A.Ş'nin Trakya Düz Cam, Trakya Otocam ve Mersin fabrikaları, Anadolu Cam Yenişehir Sanayii A.Ş. Trakya Cam Yenişehir Sanayii A.Ş. ve Cam Elyaf Sanayi A.Ş. işyerlerinde greve çıktı.

Cam işçileri Eskişehir, Bursa ve Mersin'de yaptıkları eylemlerle greve neden çıktıklarını duyurdu.

Mersin'de sabah saatlerinde Paşabahçe Cam Sanayi A.Ş.'nin önünde bir araya gelen 3 fabrikanın işçileri, sloganlar atıp halay çekerek patronlara tepki gösterdi. Burada işçilere seslenen Kristal-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı **Fevzi Güler**, 24. Dönem Toplu İş Sözleşmesi'nin

6 aydır başladığını, Mersin'de bin 350 işçinin greve çıktığını dile getirerek, "Çok düşük ücretli arkadaşlarımız var cam sanayilerinde çalışan. Bu talebimiz işveren tarafından henüz kabul görmedi. Fabrikalarımızda 900 lira maaşla çalışan arkadaşlarımız var. Tavan ücret en kıdemli işçide bin 800 lira seviyesinde. Toplam 5 bin 800 işçinin 3 binine iyileştirme istiyoruz. Bunların saat ücreti ortalamaları 9,5 liranın altında. Yani bin 400-bin 500 liranın altında maaş alan 3 bin kişi var. Bunların maaşlarını kademeli olarak iyileştirme talebimiz var" dedi.

Bursa'nın Yenişehir İlçesi'nde de Anadolu Cam Yenişehir A.Ş. ile Trakya Yenişehir Cam Sanayi fabrikası çalışanı yaklaşık bin işçi greve çıktı. Ellerinde pankartlarla slogan atan işçiler, meydana davul zurna eşliğinde halay çekti. Eyleme işçi aileleri de destek verdi. İşçiler Yenişehir Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Belediye işçileri CHP'yi bir bütün taşeron olarak görüyor!

İstanbul: Sarıyer Belediyesi'nde taşeron firmada çalışan 8 işçi, sosyal haklarından mahrum edildikleri için Belediye'nin önünde direniş çadırı kurdular. DİSK Genel-İş üyesi işçiler Belediye'nin önünde sağanak yağmura rağmen 24 saat boyunca çadırdan bir an olsun ayrılmıyorlar.

Bilindiği üzere Sarıyer Belediyesi, televizyonlara çıkıp, taşeronlaşmaya karşı savaş açacağını söyleyen CHP'nin yönetimindedir. CHP, AKP ya da MHP hiç fark etmez işçi sınıfını örgütsüzleştirmeye ve köleleştirmeye yönelik politikalarından, hiçbir düzenin partisi vazgeçmemiştir/geçmeyecektir de. Taşeron yasasıyla işçilerin emeklerine ve sosyal yaşantılarına yönelik durmaksızın saldırı halinde olan egemenlere işçiler en iyi cevabı direnerek vermektedir.

İşçilerin direnişlerinin 9. gününde, bizler de direniş çadırını ziyaret ettik. Çadıra gittiğimizde bizi çok sıcak ve samimi bir ortam karşıladı. İşçilerin derme çatma kurdukları çadırda uyan işçiler yarı ıslanmış bir şekilde çıktılar dışarıya. Her ne kadar yorgun olsalar da emekleri için verdikleri mücadelenin mutluluğu okunuyordu yüzlerinden.

Şikayet yerleri de patronlar için yapılmış!

İlk olarak Belediye'de çalışan, DİSK Genel-İş üyesi **Güven Dorcanlı** ile bir söyleşi gerçekleştirdik. İşçi temsilcisi Dorcanlı 4 senedir Belediye'de süpürgeci olarak çalıştığını ama sigortasının hiç yatırılmadığını söylüyor. Geçen sene şirketi 170'e şikâyet ettiğini söyleyen Dorcanlı, şirketin onu haklı bul-

duğunu ama mahkemenin şikâyetini çekmezse de hakkını alamayacağını söylediklerini belirtirken, bu kurulan şikâyet yerlerinin de patronlar için var olduğunu söyledi.

12 Mayıs'ta tebligat gönderilmeden işten çıkarılan Dorcanlı, hakkını alamayacağını söylediğinde ilk iş direniş çadırı kurmak olmuş. Çadırı kurduklarında Belediye'nin sürekli polis çağırıldığını, polislerin de çadırı dağıttıktan sonra tehdit edip gittiklerini belirtti.

CHP'li Belediye Başkanından işçiye rüşvet teklifi!

Asıl saldırılar ve çirkin teklifler çadır kurulduktan sonra gelmiş. İşçiler çadır kurduklarında yaklaşan tehlikenin farkına varan CHP Belediye Başkanı Mustafa Dok, direniş çadırını kuran Dorcanlı'ya, "Çadırı sök sana bütün haklarını vereyim. Yeter ki diğer işçiler bunları duymasın, hatta istersen kızına da burs veririz" şeklinde teklif getirmiş.

Fakat Dorcanlı, bu tekliflerin hiçbirini kabul etmemiş hatta bütün arkadaşlarının hakkı verilmezse ölene kadar orada bekleyeceğini belirtmiş. CHP'ye yönelik oldukça tepkili olan işçiler oy verdikleri için bin pişman olduklarını ve bundan sonra hiçbir şekilde oy kullanmayacaklarını vurguluyorlar.

İşçilere iftira atıyorlar!

Belediye'de çalışanlara ve mahalle sakinlerine direnişteki işçileri kötülemek ve etraftan destek almamalarını sağlamak için Belediye'nin, "onlar AKP yanlıları, onun için çıkardık işten. Şu anda da kara çalmak için çadır kurduklar, işleri güçleri yalan" şeklinde söylentiler yaydığı söyleniyor.

Çim biçmeden tutun da taş kırma makinelerine kadar kullanırken yaralanan işçiler bu zamana kadar yaşanan hiçbir iş "kaza"sının kayıtlara geçmediğini öğrenmişler. Doğallığında yasal haklarından da bhaber olan işçiler her şeyin farkına direnişten sonra varmışlar. Eskiden kolu kırılan işçilerden bir tanesinin normalde maaşı düşükmüş ama kolu kırıldıktan sonra hemen maaşına zam yapmışlar. Ama verdik-

leri maaşın çok fazlasını hak ettiğini öğrenen işçi, "anladım ki örgütlü olmayanların hakkını çok kolay yiyorlar" sözleri ile örgütlü olmanın önemini anlatıyordu.

"İşçi kıyımı yapacaklar biliyorum"

Diğer işçilerden çok farklı işten atılma hikayesi olan **Zülfikar Doğan**, Belediye'deki yalan ve dolanları anlatıyor. Doğan'ın taşeron şirketindeki sözleşmesinde bir hafta işe gitmediği zaman işten atılma maddesi vardır. Bunun üzerine Doğan'a başka şirkette görev verirler ve bunu da fotoğrafla belgeleyip "başka yerde işe başladı ve kendi işine gelmedi" gerekçesi ile işten atarlar.

Doğan, "taşeron CHP şirketine" olan öfkesini, "CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na sesleniyorum; gitsin önce belediyelerindeki taşeronluğu bitirsin. Biliyorum işçi kıyımı yapacaklar çünkü işlerine gelmeyen, sesi çıkan işçileri kovup yerine ses çıkarmayan, boyun eğen işçiler alacaklar" sözleri ile dile getirdi. İşçiler, yağmur da yağsa fırtına da kopsa iş yerinin kapısından bir an dahi ayrılmayacaklarını dile getirdiler. Belediyede çalışan işçiler de direnişteki arkadaşlarıyla sürekli dayanışma içerisinde.

Karaman'da iş cinayeti

H. Merkezi: Soma ve Şırnak'ta yaşanan işçi cinayetlerinin ardından bu kez de Karaman'da madende meydana gelen göçükte **Mustafa Yirik** adlı işçi hayatını kaybetti. Karaman'ın Ermenek ilçesindeki Güneyyurt beldesinde bulunan maden ocağında 17 Haziran günü saat 02.00 sıralarında meydana gelen göçükten ağır yaralı olarak çıkarılan Yirik kaldırıldığı hastanede yaşamını kaybetti.

Urfa Bozova köylüleri isyanda

H. Merkezi: Atatürk Barajı'ndan temin edilen su ile Urfa'nın Bozova ilçesinde yer alan Bazık ovasının sulanması için 2004 yılında faaliyete geçen Bozova Sulama Projesi'nin kısa sürede kullanılamaz hale gelmesi köylülere zor günler yaşıyor. Proje kapsamında döşenen Cam

Elyaf Takviyeli Polyester (CTP) boruları için 100 yıl ömür biçilirken borular daha birkaç yıl geçmeden patlamaya başladı. 185 bin dekar tarım alanının sulanması amacıyla döşenen borularda oluşan sızıntılar nedeniyle köylülerin tarlaları su altında kalırken, su borularının yapımının uzun sürmesinden dolayı da çok sayıda köylünün ürünü susuzluktan kurudu.

Patlayan sulama borularına ilişkin aralarında Atatürk Barajı Sulama Bir-

liği Başkanı Osman Aydoğdu'nun da bulunduğu bir grup köylü 21 Haziran günü, Devlet Su İşleri (DSİ) Bölge Müdürü Numan Doğan Gündüz ile görüştü. Gündüz'e taleplerini dile getiren köylüler, sorunun devam etmesi halinde Urfa-Adıyaman karayolunu kapatacaklarını ve DSİ önünde çadırla eylemlere başlayacaklarını söyledi.

Ömer Yeşilay isimli köylü, yaşadıkları bu sorunu defalarca DSİ'ye rapor olarak gönderdiklerini, borulara kum gömlek giydirilmediğini,

boruların kırılmasını engelleyecek hiçbir tedbirin alınmadığını ve döşenen boruların bu projede kullanılabilecek borular olmadığını ifade etti.

Sularının patlayan borulardan dolayı sık sık kesildiğini belirten Hacıyan (Hacılar) köyünde oturan İbrahim Halil Kocaoğlu ise "Pamuk ve şeker pancarı ekmiştim ama mahsul yok. Ben o tarlaya 150 bin TL harcamıştım. Şimdi zararımı nasıl karşılayacağım, bunun hesabını kim verecek?" sözleriyle tepkisini dile getirdi.

"Sağlıkta Dönüşüm"le göğüs hastanesi kapatılıyor!

İzmir: SES öncülüğünde haftalardır süren Suat Seren Göğüs Hastanesi'nin birleştirme adı altında kapatılmasına karşı mücadele sürüyor. Hastanenin Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'yle birleştirilmesi kararına tepki gösteren hasta ve hastane çalışanları SES öncülüğünde bir mücadeleye başladı. Bizler de yükselen mücadeleyi duyurmak ve süreci daha ayrıntılı öğrenmek için İzmir SES Şube Başkanı **Rukiye Çakır** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

- Sistemin sağlık alanına dönük neo-liberal saldırılarının son örneği de Suat Seren Göğüs Hastanesi'nin birleşme adı altında kapatılması oldu. Gelişen süreçten biraz bahsedebilir misiniz?

- Biliyorsunuz "Sağlıkta Dönüşüm" adı altında sağlığın yıkımı söz konusu. Bunu öncelikle hastanede işkolunda başlatmaları çok da rastlantı değil.

Sağlığın oldukça iştah kabartan sektör olduğunu biliyorsunuz. Rantan da oldukça yüksek olduğu alanlardan bir tanesi. Ne yazık ki sağlıkta dönüşümle beraber hastalarımız hasta olmaktan çıktı, müşteri haline geldi. Hastanelerimiz de hastane olmaktan ziyade işletme mantığıyla işletilen birer kurum haline getirildi. Tabii bunun gereği de artık sizin hastalığınız ya da ihtiyacınız değil sizin ne kadar para kazandırdığınıza bakıyor.

Kronik hastalıklar da bu anlamıyla, çok fazla kâr getiren bir yerde durmuyor. O yüzden siz eğer tüberkülozsanız, kanserseniz ya da farklı bir kronik hastalığınız varsa uzun süreli hastane de tedavi olmanız anlamına geliyor. Bu da "işletme"ye kâr değil, zarar veren bir durumda olduğu için bir şekilde bu tür rahatsızlıkları da görmezden gelip direkt kâr unsurunu ön plana çıkararak, bu hastaneleri bir şe-

kilde önce küçültmeye gidiyorsunuz.

"Sağlıktaki Dönüşüm"ün aslında bugünkü yansıması göğüs hastalıkları hastanesindeki yaşadığımız durumdur. Öncelikle 104 yıllık bir hastane

1910'dan bu yana hizmet veren hastane ve deneyimli kadrosu, gerek fiziksel koşulları, burada verilen hizmetin kalitesi anlamında oldukça iyi bir noktada. 3-4 gün gibi kısa bir sürede hastaların bütün tetkikleri yapılıyor. Tanısın da konulduğu bir hastane.

"Suat Seren Göğüs Hastanesi Ege'nin tek hastanesi"

Hastanenin aynı zamanda şöyle bir özelliği de var. İzmir'in yegane göğüs hastalıkları hastanesi, bırakın İzmir'i Ege Bölgesi'nin tek hastanesi ve Türkiye'de maalesef sadece 3 tane bulunmakta. O yüzden bu hastanenin bu anlamıyla dal hastanesi olma özelliğinin ortadan kaldırılması, hastanenin varlığının ortadan kaldırılması anlamına geliyor.

Şöyle düşünün, her geçen gün her ne kadar istatistikler bize farklı şeyler söylese de, verem hastalığının yaygınlaştığını biliyoruz. Toplumun sosyo-ekonomik yapısının da bir göstergesi olarak önümüze çıkıyor maalesef. Onun dışında her geçen gün kanser, akciğer kanseri vakaları çoğalıyor biliyorsunuz. Toplumumuz yaşıyor, solunum sıkıntısı her gün artıyor ve sigara bağımlılığı fazlalaşiyor. Yani bu hastanenin aslında küçültülmesi ya da

bir yerlere devredilmesi, birleştirilmesi değil kapsamının genişletilmesi gerekiyor.

"Hastane iyi bir hizmet verecek konuma sahiptir"

Alan olarak da buna son derece müsait bir alan 80 dönümlük alan üzerine kurulu 2 bin metrekare de kapalı alanda hizmet veren bir hastane. Bu anlamıyla gerek dediğim gibi fiziksel koşulları gerek deneyimli kadrosuyla son derece iyi kaliteli, hizmetin de verildiği bir hastane.

Ege Bölgesi'nin soluk aldığı bir hastane. Yani bu hastanenin ortadan kaldırılması bu insanların aslında sağlık hakkının yok sayılması anlamına geliyor. Bu yüzden bu karar, birleştirilme kararını duyduğumuz günden bu yana burada arkadaşlarımız haklı olarak hastanenin kapatılmaması, hastalarımızın sağlık hakkına sahip çıkabilmek için bir mücadele başlattılar.

"Mücadeleyi hastalarımızla birlikte verdik"

- Hastanemize sahip çıkmak için. Bunu sadece sağlık çalışanları yapmadı. Bunu hastalarımızla, halkımızla birlikte yaptık. Sivil toplum örgütleri ile yaptık. Bütün emek ve demokrasi güçleri ile yaptık.

Kamu hastaneler kurumu başkanlığını şöyle bir açıklaması oldu "evet bu haliyle biz de birleşmeyi istemiyoruz. Bunu yeniden değerlendireceğiz" dedi. Bu önemli bir adım, önemli bir gelişme. Ama bizim için yeterli bir gelişme değil. Biz tamamen bu karardan vazgeçilmesini ve Doktor Suat Seren Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nin mevcudiyetini devamının garantisi ya da sözü verilmeden, gereği yapılmadan da bu eylemin bitirilmeyeceğinin duyurusunu da yaptık.

"Göğsünü siper et, göğüs hastanenin kapatılıyor"

İzmir: Hastane çalışanları, 18 Haziran günü SES İzmir Şubesi öncülüğünde YKM önünde toplanarak TKHK Kuzey Genel Sekreterliği binası önüne yürüyüş gerçekleştirdi. "Göğsünü siper et, göğüs hastanenin kapatılıyor" yazılı pankart açan hastane çalışanları, İzmir Müzisyenler Derneği'nin ritimleri eşliğinde "Hastaneler halkındır kapatılamaz", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "sağlıkta ticaret ölüm demektir" şeklinde sloganlar attı. Oldukça coşkulu olan eylemde kitle sık sık zılgıtlarla, alkışlarla hastanenin birleştirme adı altında kapatılmasına tepkilerini gösterdi. Açıklamayı kitle adına SES İzmir Şubesi İşyeri Temsilcisi **Vildan Akçakaya** İnan okudu.

Eylemin ardından SES yöneticileri ile hastane çalışanları, oluşturdukları dilekçeleri sekreterliğe verildi.

Bursa İkizce köylüleri eylemde

Bursa: Bursa'nın Karacabey ilçesine bağlı İkizce Köyünde KOBİ Sanayicileri Toplu İşyerleri Yapı Kooperatifi'ne (KOTİYAK) karşı köylülerin 21 Haziran'da eylemi vardı. Köylüler, Doğader ve TMMOB temsilcileriyle birlikte Sanayi bölgesi kurulması düşünülen alana gitti.

Köy muhtarı Mümin Ereselli yaptığı açıklamada özetle 223 hektarlık tarım arazisini TOKİ'nin sanayi alanı olarak kamulaştırmak istediğini söyledi. Buna karşı toplanan 550 imzayla TOKİ ve Bursa Valiliği'ne gidilmesine, medya yoluyla köylünün sesinin duyurulmaya çalışılmasına, Bursa merkezinde; Bursa Küçük Sanayi Sitesinde ve İkizce Köyünde kadını, erkeği, genci yaşlısı yürüyüş ve eylem yaparak kararın protesto edilmesine rağmen TOKİ'nin şimdi de dava dilekçeleri gönderdiğini söyledi.

Açıklamanın devamında TOKİ'nin kamulaştırmanın dayanağı olan 100.000 ölçekli Plan ile Toprak Koruma Kurulunun iptal kararlarına da gözlerini kapadığı belirtildi. TOKİ'nin verimsiz araziler yerine Karacabey Ovasının bir parçası olan İkizce Köyü'ndeki verimli tarım alanının neden seçmek istediği ve DSİ'nin eğer bu tarım alanı verimsizse neden sulama projesi kapsamına alındığı soruları soruldu. Ayrıca İkizce'de kamulaştırmanın 223 hektarlık sınırlı kalınmayacağı ve rant için bu alanın ilerleyen zamanlarda genişletilip toprağı ve doğayı tahrip edeceği vurgusu yapıldı.

Daha sonra köy muhtarı önderliğinde Bursa İzmir yoluna doğru yola çıkıldı ve burada özellikle köyün kadınlarının ve kız çocuklarının öncülüğünde yol kesme eylemi gerçekleştirildi.

EDAŞ'ta direnen işçiler kazandı

H. Merkezi: Hakkâri'de 17 Haziran günü iş bırakan Yüksekova, Şemdinli ve Çukurca'da Van Gölü EDAŞ'a bağlı işletmelerde çalışan arıza, bakım-onarım işçilerinin iş bırakma eylemleri amacına ulaştı. Enerji işçilerinin bir günlük direnişi sonucu Van Gölü EDAŞ, 18 Haziran günü işçilerin taleplerini kabul etti.

Lice'de bilindik Senaryo: "Birbirlerini vurdular!"

H. Merkezi: Amed'in Lice ilçesinde kalekollara karşı direniş sırasında 7 Haziran günü askerlerin üzerlerine ateş açması sonucu katledilen **Ramazan Baran** ve **Baki Akverdi**'nin hayatlarını kaybetmesine ilişkin hazırlanan tutanakta jandarmanın havaya uyarı ateşi açtığı; Baran'ın "göstericilerin açtığı ateş sonucu öldüğü" ifade edildi.

Savcılıkta ifadeleri alınan Tim Komutanı E.Ç.; "Ramazan Baran'ın arkadan gelen silahla vurulmuş olabileceğini düşünüyorum. Ben ve emrimdeki askerler kesinlikle hedef gözeterek ateş etmedik. Kendimizi korumak maksatlı havaya ateş ettik" dedi. Tim Komutanı A.Ç. de "Karşıdan gelen uzun namlulu silah atışını susturmak için havaya doğru G-3 tüfeği ile yaklaşık 50-55 el ateş ettim. Göstericileri hedef almadım" dedi. 1. Unsur Komutanı C.K. de "Bana ait G-3 tüfeğiyle yaklaşık 30 el havaya ateş açtım. Kesinlikle herhangi bir hedef almadım" şeklinde savunma yaptı.

Amed İHD yöneticilerinden Avukat Rehşan Bataray Saman, soruşturmada birçok incelemenin henüz sonuçlanmadığını vurgularken, "Ramazan Baran'ın sırtından öldürücü nitelikte iki ateşli silah mermisi ile vurulması, hedef alınmak sureti ile vurulduğuna işaret ediyor. Buna ilişkin önemli emareler dosyada mevcut. Ancak sonuçlanmasını beklediğimiz inceleme ve araştırmalar sonucunda bazı hususların açığa çıkmasını bekliyoruz. Tabii Türkiye'de güvenlik güçleri tarafından işlenen suçlarda tavizsiz şekilde uygulanan cezazsızlık uygulamaları da bu dosya nezdinde kaygılarımızı artırıyor" dedi.

Yıllardır devletin imha-inkar politikalarıyla karşı karşıya olan Dersim'de barajların eksik kaldığı yerlerde, korku hâkimiyeti oluşturmak için devlet, "Kale" kol ve karakollaşmaya başvurmakta. 17 karakol, 2 ilçe jandarma komutanlığı binası, 2 jandarma özel harekât taburu binası olmak üzere 21 "hizmet binasının" yapımı planlanıyor. Katliamdan, barajlardan, karakollardan başka hizmet götürülmeyen Dersim'de gerillalar bu "insansızlaştırma" politikalarına karşı bir dizi eylem gerçekleştirdi.

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre 10 Haziran tarihinde Dersim-Pulur(Ovacık) Kuşluca'da devam eden kalekol inşaatına malzeme taşıyan özel bir şirkete ait bir kamyon TKP/ML-TİKKO gerillalarınca saat 16.00 sularında önü kesilerek yakıldı. Ayrıca olay yerine kalekol inşaatlarına ve karakollara erzak taşıyanlara son ihtar olduğu ve bundan sonra bunun cezasının ölüm olacağı yönünde uyarı amaçlı bir pankart da asıldı. Gerillalar yapılan bu uyarıdan bir hafta sonra bir araç yakma ve gözaltı eylemi gerçekleştirdi.

Araç yakma eylemi

17 Haziran günü Dersim'in Ovacık ve Hozat ilçeleri arasında karayolunu kesen TİKKO gerillalarının bir aracı ateşe vererek şoförü gözaltına aldığı öğrenildi.

Konu ile ilgili e-mail yoluyla bize ulaşan ve haber değeri taşıdığı için paylaştığımız "Halkımıza" şeklinde başlayan açıklamada "Emperyalist etiketli maden şirketlerinin taşeronları eliyle Dersim ve çevresini yağma ve talan seferine çıktığı bilinmektedir. Her türlü yalan ve kandırmacayla halkımızın yaşam alanlarına yönelen bu şirketler çevreyi ve doğal yaşamı katletmekte, halkımızı kendi topraklarında yaşayamaz hale getirmektedirler. Erzincan-İliç'teki maden çıkarma çalışmaları da bu kapsamda devam etmektedir. TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları olarak, halkımızın yaşam alanlarına saldırı olarak değerlendirdiğimiz bu türden çalışmalarını, halkımızla birlikte engellemeye yönelik faaliyetlerimiz de buna paralel devam etmektedir" şeklinde devam ediyor.

Açıklamanın devamında ise; "17 Haziran 2014'te sabah saat 07.30 ile 09.30 arasında, karakol yapımlarını engellemek amacıyla gerillalarımız Ovacık-Hozat yolunu iki saat süre ile trafiğe kapatmıştır. Daha önce de 7

"Kalekollara Geçit Yok!"

Haziran'da denetime alınıp 'Karakol Yapımlarına İzin Vermeyeceğiz-TKP/ML TİKKO' pankartı asılan yolda, kimlik ve araç kontrolü yapıldığı sırada Erzincan-İliç'te Krom madeni çıkaran EKO-MADEN adlı şirkete ait bir araç, gerillalarımız tarafından yakılarak imha edilmiştir. Araçta bulunan şirket çalışanı İbrahim Yeter adlı şahıs ise gerillalarımız tarafından gözaltına alınmış ve bir günlük sorgusundan sonra serbest bırakılmıştır" şeklinde eylem hakkında bilgi verdi.

Dersim'de operasyon

Dersim'de Hozat ile Ovacık ilçeleri arasında kalan bölgede 20 Haziran günü operasyon başlatıldı.

Doğan Haber Ajansı'nın geçtiği habere göre, 19 Haziran günü başlayan ve TKP/ML TİKKO ile PKK gerillalarına yönelik gerçekleşen operasyonda, Ovacık Hozat karayolunun Kuşluca Köyü yakınları, Tunceli Jandarma Bölge Komutanlığı'ndan kalkan Kobra tipi helikopterler tarafından bombalandı. Bölgeye çok sayıda Jandarma Özel Harekât timi sevk edilerek operasyon başlatıldı. Edinilen bilgiye göre, Ovacık-Hozat karayolunun birçok noktasına da zırhlı araçlarla asker konuşlandırıldı.

"Askeri birliğe ateş açıldı"

TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillalarının 17 Haziran 2014 tarihinde araç yakma ve gözaltı eyleminden sonra TC ordusu Kuşluca bölgesinde yapımı süren "Kuşluca Jandarma Karakol Komutanlığı yeni hizmet binasına malzeme getiren araçların emniyetini sağlamak amacıyla" bir dizi tedbir almaya başladı. Konuya ilişkin Genelkurmay Başkanlığı tarafından bir açıklama yayımlandı.

Burjuva-feodal basına da yansıyan Genelkurmay açıklaması şöyle; "Tunceli/Ovacık ilçesi Kuşluca köyü mülki sınırları içerisinde, 18 Haziran 2014 saat 18.00'den itibaren Hozat-Ovacık yolu üzerinde emniyet tedbirleri alınmaya başlanmıştır. Söz konusu emniyet unsurlarının intikali esnasında, 19 Haziran 2014 saat 03.15 sıralarında 30-35 m mesafede görüntü alınmış; bir terör örgütü mensubu olduğu değerlendirilen teröristlerce, unsurlarımıza ateş açılmıştır. Unsurlarımız tarafından ateşe anında karşılık verilmesi üzerine teröristler tarafından açılan ateş kesilmiştir. Yaklaşık 10 dakika sonra aynı bölgede tekrar görüntü alınması ve silah sesi duyulması üzerine bölge tekrar ateş altına alınmıştır."

Gerillalardan uyarı

Dersim ve çevresinde yaşanan doğa katliamına ve insansızlaştırma politikalarına karşı örgütlü mücadeleye çağrı yapan TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı "Topraklarımızın zehirlenmesine, yaşam alanlarımızın yok edilmesine izin vermeyeceğiz!" başlıklı bir bildiri yayımladı.

Yapılan saldırıların daha da artacağını açıklayan TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı "Dersim haritadan silinmeye çalışılıyor" dedi.

Açıklama; "belirtmek gerekir ki örgütümüz, emperyalist şirketlerin ve onların taşeronlarının bölgemizi yağmalamasına ve talan etmesine asla izin vermeyecek ve halkımızın bu projelere karşı mücadelesinin yanında olacaktır. Bu şirketler ve onlara yardım ve yataklık eden bölgedeki işbirlikçileri TİKKO'nun hedefi olacaktır! Dersim'in yağma ve talanına izin verme, hesap sor!" diyerek son buluyor.

Roboski faili meçhule doğru

H. Merkezi: Roboski'de 28 Aralık 2011'de çoğu çocuk 34 Kürdün öldürüldüğü katliamla ilgili dava devam ediyor.

Dava boyunca mahkemenin ilgisizliği ve ciddiyetsizliği bir yana neredeyse yaşamını yitirenleri suçlu ilan eden tavrı, sonucun nasıl ola-

cağı konusunda da bir fikir veriyor.

Daha önce, Genelkurmay Askeri Savcılığının Roboski katliamına ilişkin verdiği "takipsizlik" kararına karşı avukatlar itirazda bulunmuştu. Yürütülen soruşturma hakkında daha önce "takipsizlik" kararı veren Genelkurmay Askeri Savcılığı, verdiği

kararda katliama ilişkin "kaçınılmaz hata" tanımında bulunmuştu.

Askeri Savcılığın soruşturmaya dair bu kararından sonra avukatların itirazı, Genelkurmay tarafından Hava Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilirken, yapılan itiraz ise 20 Haziran'da reddedildi.

İstikrarlı ve kolektif bir kadın çalışması için buluştuk

Bir süredir planladığımız ama çeşitli nedenlerle ertelediğimiz kadın buluşması için **"Buluşuyor, tartışıyor, güçleniyoruz"** şiarı ve Amed, Antakya, Ankara, İzmir, İstanbul, Mersin'den kadınların katılımıyla 21-22 Haziran günü İstanbul'da biraraya geldik. **"Tacizde kadın beyanı esastır"** ve **"Kurumsallaşma"** konularını tartıştığımız buluşma, TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda gerçekleşti.

İlk gün, sabah saatlerinde biraraya geldiğimizde ilk olarak buluşmamızın amacını aktaran, buluşmayı Beşler'e neden atfettiğimizi ifade eden bir açılış konuşması yapıldı. Açılış konuşmasının ardından ilk bölüme geçildi ve taciz-tecavüz denilince akla gelen ilk kelimenin üzerine tartışıldı. Kadınlar "tikinti", "iğrenme", "aşağılanma", "korku", "tedirginlik", "öfke" vb. tanımlamalar yaptılar.

"Taciz-tecavüzü bir şiddet biçimi olarak tanımlıyorsak, şiddetin amacını ve anlamını bulmak, bizi taciz-tecavüzün de amacına götürecektir. Şiddetin amacı nedir?" diye sorulduğunda ise kadınların cevabı birbirine benzerdi: "Kadının üzerinde egemenlik kurmak", "erkeğin egolarını tatmin etme isteği", "cezalandırma" vb. Bu bölümü kadınlar, *"Zor-zorbalık iktidar kurmanın temel ar-gümanlarıdır. Taciz-tecavüz bir iktidar aracıdır"* diyerek tamamladılar.

Her geçen dakika, aslında soruların da zorlaştığı anlar oldu. Daha doğrusu daha çok içe dönük ve daha çok meselelerin kökünü araştıran... *"Ataerki yapı, erkeğe kadın üzerinde mutlak hakimiyet hakkı verir. Erkek bunu özellikle cinsellik alanında kullanır. Bu kadının iradesinin de bulunduğu cinsel ilişkide dahi görülür"* denilen bölümün en zor sorusu belki de şu oldu: *"Biz kadınlar, özellikle 'namus, ahlak' vb. konuları aşmış olmamıza karşın bizim için hala en korkulu şiddet biçimi olmasının üzerinde de durulmalı. Dayak, korksak bile bizim korkulu rüyamız olmazken, en 'hafif' taciz bile neden bizi gün boyu travmatik boyuta getiriyor?"* Evet neden?

Epey ter döktük bu soru üzerine... Tam olarak biz toplumun "namus, ahlak" anlayışına sahip olmasak da, görece bunu değiştirmiş olsak da anlaşılabilirliğimizde hala kırıntılar vardı. Ama yine de tam olarak sebep bu değildi, olamazdı. Bedenimizi "kutsallaştırdığımızı" tartışmaya başladık bir süre sonra. Ancak bu "kutsallık" gerçek dışı bir kutsallıktı ve yabancı olduğumuz bedenimizi, erkek toplumun baskısıyla kutsallaştırıp, toplum için onun bekçiliğini yapıyorduk. Ama bu kutsallık, yine erkek egemen toplum tarafından ayaklar altına alınıyordu. Kendi bedenimize yabancı olduğumuz gibi kendi cinselliğimize de yabancı olduğumuzu konuştuk sonra. Bir başkasının cinsel saldırısının, dayatmasının bizde travma yaratmasının bir derece normal olduğunu, ancak bu travmanın boyutunun derin olması gerektiği algısının toplum tarafından da çoğu zaman dayatıldığını konuştuk. Ayrıca "adalet" eksikliğinin, yani nasıl olsa cinsel saldırganların asla

cezalandırılmayacağına olan inancın varlığına da dikkat çekildi bu tartışmalar sırasında.

Şiddet uygulayan kişiyi kadınlar cezalandırdı

Daha sonra yemek için mola verdik. Bu sırada kadın arkadaşların birçoğu dışarıya, TMMOB'un önüne çıktı. Burada bir arkadaşımızın oradaki sandalyelerden birine oturması üzerine, bir kişi arkadaşımıza çıkışarak kalkmasını söyledi. Arkadaşımız kalkmayacağını ifade ettiğinde ise adamın karşılığı, arkadaşımıza tekme atmak oldu. Bunun üzerine kadınlar, adamı orada cezalandırıp daha sonra da adam hakkında şikayetçi oldular.

İkinci bölüme geçtiğimizde karakola giden arkadaşlarımızı bekleme sırasında yaşadığımız olayı değerlendirme fırsatı bulduk. Her ne kadar adamın yalvarmasına neden olacak kadar şiddet gösterilmiş olsa da; erkekler gibi her gün kavga ederek büyümediğimizden "erkek gibi", "yumruk yumruğa" yani karşdakine hak ettiği yoğunlukta ceza verecek tekniklerle kavga etmeyi bilmediğimizi konuştuk.

Tekme atıldığı sırada hala kadına soru sorarak "ne olduğunu" öğrenmeye çalışmak yerine (ki bunu neden yapmış olabileceğimizi de tartıştık) adama daha hızlı müdahale etmemiz gerektiğini, erkeklerin bu konudaki "tereddütsüzlüklerini" bizim de yaşama geçirmemiz gerektiğini tartıştık. Sonuç olarak, sabahki bölümde tartıştığımız birçok konuyu, "pratikte nasıl hayata geçireceğimizi" gösteren bir olay yaşadığımızı söyleyerek, esprilerle tartışmaya kaldığımız yerden devam ettik.

"Kadın taciz eder mi?"

Bu bölümde interaktif bir tiyatro yaparak, bir taciz söz konusu olduğunda nasıl davranmamız ve ne yapmamız gerektiğini tartıştık. Daha sonra ise bizi düşünmeye ve tartışmaya iten başka bir soruyla karşılaştık: **"Kadın taciz eder mi? Ya da kadın böyle bir girişimde bulunursa buna taciz denir mi?"** Kadınların birçoğu ilk başta kadının taciz etmeyeceğini, daha doğrusu kadının, erkeğe bu yönde vereceği rahatsızlığın; bir kadının yaşadığı kadar; onun hayatını, psikolojisini olumsuz yönde etkileyip, kısıtlamayacağı için erkeğin

yaşadığı ile kadının yaşadığına aynı ismin verilmesinden duydukları rahatsızlığı dile getirdiler. Tartışma derinleştikçe, tacizin kökenine yeniden indik.

Tacizin bir erklik ispatı meselesi olduğunu yeniden vurguladık ve kimi nadir örneklerde (bir kadının çocuğu istismarı, patron bir kadının yanında çalışan bir erkeğe dönük tacizi vb.) kadının taciz edebileceği vurgulandı. Ancak bu tip bir durumun gerçekleşebilmesi için kadının toplumsal cinsiyet rolleri gereği açığa çıkmış koşullarının "doğal olmayan" bir hale büründüğü koşullarda (erk olması; patronluk, yaş-konum hiyerarşisi, bağımlılık ilişkisi vb.) olunması gerektiğine vurgu yapıldı.

Kadın beyanı ve kurumsallaşma tartışmaları

İkinci günümüze ise sokak röportajları yaparak hazırladığımız, erkeklerle "Taciz nedir? Kadın taciz eder mi?" sorularını sorduğumuz bir sinevizyon ile başladık. Soruların sorulduğu her erkeğin, sorulara gülerek cevap vermesi dikkat çekici bir ayrıntı iken, erkeklerin çoğu "kadının erkeği taciz edemeyeceğini" savunuyordu (çünkü bu erkeklerle has bir durumdu!), bir kısmı ise kadının "açık giyinmesinin" tacize meydan verdiğini ve açık giyinmenin yasaklanması gerektiğini... Daha sonra **"Cinsel saldırılarda kadın beyanı esastır"** ilkesinden ne anlamamız ve böylesi bir durumda nasıl davranmamız gerektiğini konuştuk.

İlkenin tam olarak kendisini ifade etmenin, yani **"Kadın beyanı esastır. Aksini ispatlamak yükümlülüğü erkeğe aittir"** şeklinde formüle ettiğimizde izleyeceğimiz yolu daha rahat ve kadının lehine işletebileceğimizi tartıştık. Kadının tacizi ifade edebilmesi ve sürecin sağlıklı ilerleyebilmesinin en önemli yolunun kadınların süreci işletmesinden daha doğrusu kadın çalışması içerisinde yer alan kadınlar tarafından işletilmesinden geçtiğini vurguladık.

Ardından ise konu ile ilgili en kafa karıştıran soruya sıra geldi: **"Ya kadın yalan söylüyorsa?"** Esas almanın, kesinlikle kadının her söylediğinin doğru olduğu anlamına gelmediğini, böyle olduğu durumda soruşturma süreci işletmenin anlamsız olduğu söylendi. Esas almanın kapsamını; kadının söylediğinin **ön kabulüyle**, kadın lehine (ilk olarak erkeğin, kadının da bulunduğu ya-

şam/mücadele alanından uzaklaştırılarak, kadının tekrar tekrar vakayı anlatmak zorunda bırakmadan, kendini sorgulanmış, kısırılmış, yargılanmış hissi- ne kapılmasına engel olarak, yani o şekilde hissetmeyeceği rahat bir süreç tesis ederek vs.), kadının değil erkeğin tacizin yaşanıp yaşanmadığını kanıtlaması üzerine süreç işletmek şeklinde belirledik. Bu konuda şimdiye kadar karşılaştığımız vakaları, eksiklerimizle beraber mümkün mertebe hep kadın lehine sonuçlandırdığımızı ve bu konudaki en iyi öğretmenin yine pratik olacağını vurguladık.

Daha sonra ara verdik. Bu arada da İzmir'de bağımsız feminist kadınlar tarafından hazırlanan ve Gezi İsyanı'nda İzmir'de aralarında YDK faaliyetçisi Elif Kaya'nın da bulunduğu 4 kadın tutsak ile ilgili gerçekleştirilen **"Arkadaşımı merak ediyorum"** kampanyasını konu edinen kısa filmi izledik.

2. günün son konusu **"kurumsallaşma"** oldu. Bu bölümdeki sunumları hazırlayan kadınların hem tartışmaya çağrı yapan hem de çekimler sırasında yaşadıkları eğlenceli dakikaları konu edinen sinevizyonunu izledik. Ardından ise **"YDK'nın kısa tarihçesi"** sunumu ve resimleri eşliğinde çalışmalarla geçirdiğimiz 5 senemizi özetledik. Kimi zaman duygulandık, kimi zaman eksik bıraktığımız yerleri hatırladık ve ekledik. Yapılan derlemenin eksikler içerdiğini ve bu eksikliğin en önemli nedenini ise yaptıklarımızı yazılı hale getirmememekte olduğunu konuştuk.

"YDK'nın kurumsallaşma tartışmaları" bölümünde ise **Kurultay Örgütlenme Konferansı**, Kurultay, **kadın kamp-ları**, şiddet ve emek konulu kampanyalar, **Elif Kaya ile ilgili işlettığımız süreç** ve son olarak da tacizci Sedat Yurtdağ'ı teşhir çalışmalarının eksikleri, kazanımları üzerine konuştuk. Kurumsallaşma üzerine önerilerimizi tartıştık. İlk olarak yapılması gerekenin hem alanlardaki kadın çalışmasını toparlayacak hem de bunun diğer alanlardaki çalışmalarla bağını kuracak **bir komisyon kurmak** olduğunu tartıştık. Ardından ise (sayısında bir mutabakata varamasak da) **buluşmalar ve toplantılar örgütleyerek** süreçlerimizi planlama üzerine konuştuk. Çünkü en önemli eksiklerimizden biri olarak kadın kadrolarımızı yaratmamak olarak ortaya koysak da, var olan çalışmalarımızı denetleme ve hesap sorma mekanizmalarının yokluğunun da istikrarlı ve kolektif bir çalışma önünde engel teşkil ettiğinin altını çizdik. Eylül'e bir buluşma kestik.

Son olarak ise **düzenli yayın** üzerine konuştuk. Devrimci-demokratik kamuoyunda feministlerin yayınları dışında önemli eksikliklerin olduğunu ve dergi konusunda atacağımız adımın aynı zamanda bu boşluğu dolduracak iddiaya sahip olması gerektiğini belirledik. Ancak henüz bu tip bir derginin istikrarını sağlayacak güçte olmadığımızı, ancak gücümüzle düzenli periyotlarda broşür çıkarabileceğimizi konuştuk ve bu konuda bir komisyon oluşturduk.

BİR EKMELE VAR EKMELEDDİN'DEN İÇERİ! *

"Çatı aday" çalışmaları olgunlaştırılarak nihayete erdirildi. MHP'nin seri çalışmalarla adeta boş kale önünde "hileli" bir şekilde son vuruşu CHP'ye bırakarak golün hanesine yazılmasına müsaade ettiği bir takım çalışmasına tanık olduk. Bu takım çalışmasının ürettiği "hileli" gol, geleneksel laik-Kemalist anlayışın kalesine giden topun çizgiyi geçerek gerçekleşmesi olmuştur. Türk egemen sınıfları, devletin İslam soslu neo-Kemalizm yöneliminin teyidini tam kendilerine yakışır türden bir yöntemle Kemalist partiye yaptırdı.

Türk egemen sınıfları önlerinde sorun olan bir meseleyi ya o sorunun bizzat taşıyıcı unsuru ya da o sorunun en sıkı savunucusu üzerinden gerçekleştirmeyi yeğlemektedir. Bu son gelişme de bu geleneğin yeni bir halkası oldu. Yaşanan gelişme CHP'nin bir trajedisi gibi görünse de, esasında bir süredir sancılı şekilde süren sürece uyum sorunda bir eşiği aşması olarak değerlendirilmelidir.

Çekirdekten Yetişmiş Bir "Türk Evladı"!

Çatı adayın ismi ise meseleyi hakikaten enteresan kılmaktadır. Halkımızın bırak tanımayı ismini bile güçlükle telafuz edeceği Ekmeleddin İhsanoğlu, CHP-MHP'nin çatı adayı olarak 16 Haziran'da açıklandı. E. İhsanoğlu 2005'te İslam Konferansı Teşkilatı (İKT) Genel Sekreterliğine seçilmesiyle adını duyurdu. 2013 sonuna kadar bu görevi sürdürdü.

E. İhsanoğlu, Yozgat eşrafından olan bir aileden geliyor. (Yozgat'ta eşraf takımının Ermeni soykırımında en aktif uygulayıcıları olduğu biliniyor. İhsanoğlu'nun eşraftan olan ailesinin de bu soykırımın şekillenmiş bir dokusu olduğundan şüphe duymamak gerekir). Babası Müderris İhsan Efendi eğitim için gittiği ve yerleştiği Kahire'de doğmuş. Eğitimini de burada almış. 1960'larda Türkiye'ye gelerek eğitimini sürdürmüştü. İhsanoğlu aldığı eğitim ve kültürüyle İslamcı cenah içinde "Saraylı" diyebileceğimiz özellikleriyle dikkat çekiyor. İhsanoğlu Mısır Ayn Şems Üniversitesi Fen Fakültesi'nden mezun olduktan sonra El-Ezher Üniversitesi'nde akademik hayatını devam ettirmiş. 1974'te Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde doktorasını tamamlayıp İngiltere'de

Exter Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdürerek 1984'te bu alanda profesör olmuş.

Her ne kadar akademik titri Fen bilimlerinden Kimya üzerinde gerçekleştirmiş olsa da, İslam ve Türk kültürü, tarihi, edebiyatı ve siyaseti üzerine de yoğun çalışmaları ve mesaisi olmuştur. 24 yıl boyunca İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) İslam Tarih, Sanat ve Kültür Araştırma Merkezi'nin genel direktörlüğünün yürütmüş. İhsanoğlu Türkiye devlet üstün madalyası yanında, Mısır, Pakistan, Malezya ve Ürdün gibi devletlerin verdiği benzer madalyaları da yakasına takmayı başarmıştır. Bunlara 1970'li yılların ikinci yarısında ise **Alparslan Türkeş'in Ortadoğu danışmanlığı unvanı da eklenmelidir.**

E. İhsanoğlu'nun çalışmalarına baktığımızda Türk-İslam sentezi ekseninde şekillenen bir siyasi kimliğinin olduğunu görüyoruz. Dünyaya açık, barışık ve uzlaşmacı bir İslam anlayışı

üzerinden tanımlanır. İhsanoğlu'nun İKT'de üstlendiği görev zaten emperyalist sistemle ne düzeyde güçlü ve sağlıklı ilişkilerinin olduğunu kanıtıdır. CHP ve MHP'nin çatı adayı olmasının bir nedeni de bu ilişkilerdir.

E. İhsanoğlu'nun laik-Kemalist kesimleri rahatlatmak açısından bazı özellikleri de vardır. Kılıçdaroğlu İhsanoğlu'nu bilgisi, çok dil bilmesi, dünyayı tanınması, kibarlığı, saygısı, hoşgörüsü ve zarafeti ile görücüye çıkmış damat gibi takdim etmesinin ötesinde basının pazarlayacağı sembolik mesajlar verecek özellikleri var. Türk milliyetçiliği noktasında eşinin ve kendi ailesinden gelme güçlü bir referansı vardır. Ayrıca kişilik özellikleriyle Erdoğan gibi hoyrat, nobran ve pervasız da değildir. Yine siyaseten CHP'ye gebe kalmak gibi bir pozisyonu ve gerçekliği vardır.

Ortaya çıkan çatı aday TC devletinin emperyalist odaklı bölgesel rolüne dair bir konsensüsün de daha kararlı hale geldiğinin göstergesi olmuştur. İhsanoğlu'nun CHP ve MHP açısından referansları da bunu kanıtlar niteliktedir. Kemal Derviş, Süleyman Demirel ve Gülen Cemaati bunların deşifre olanlarıdır. Bunun yanında emperyalist dehlizlerde dolaşan çeşitli güçlerin gizli ve açık lobileriyle kulaklara fısıldandığından şüphe duymamak gerekir.

Geleneksel Kemalizm Yenilirken, İslamcı İttifak Çözülüyor!

Çatı aday tartışması geleneksel Kemalizm'in kesin siyasal yenilgisini niteliğindedir. Ortaya çıkardığı isim bunun en sarıh görüngüsü olmuştur. Ancak Gülen Cemaati ve AKP arasındaki çatışmayla başlayan İslamcı blok arasındaki çözülme süreci de bu gelişmeyle yeni bir ivme kazanmıştır. Kısa süreli kitlesel destek anlamında bir sonuç üretmeme olasılığı büyük olsa da, "ılımlı İslam" çizgisinde oluşan yarılma ve önderlik kapışması derinleşerek devam ediyor.

Bu bağlamda bölgesel politikaların gerçekleşmesi için ön görülen ılımlı-laik İslamcılık yaklaşımında AKP'nin ve T. Erdoğan'ın güç kaybettiği, emperyalist odaklarda itibarının olabildiğince zedelediğine de işaret eder. Bu açıdan bu gelişme "İslamcı" cemahta var olan bozulma ve dağılmanın devam etmesi olarak yorumlanabilir. Bu durumun devam edeceğini görmek gerekir. Siyasal şekillenişin de bu bağlamda olgunlaştırıldığı, yeni siyasal kimlik ve ittifakların oluşması ekseninde hummalı bir çalışma yürütüldüğünü görüyoruz. E. İhsanoğlu isminin bu durumu göstermesi açısından sembolik niteliği ve özellikleri olan bir özgünlüğü vardır. Yani yeni siyasi şekillenişin belki de en güçlü belirtisi özelliği taşımaktadır. Ancak bu siyasi projenin maya tutup tutmayaacağı belirsizdir.

Bazı Sonuçlar!

Ancak bu gelişme bazı önemli sonuçlar ortaya çıkarmış, kimi eğilimlerin de altını çizmiştir.

Birincisi, gösterilen aday Türk-İslamcı çizgiye sahip. D. Bahçeli'nin deyimleriyle "değerli, devlet terbiyesi almış TÜRK EVLADI" gerici, faşist bir adaydır. Nitekim E. İhsanoğlu'nun ilk açıklaması manidardır: *"Bu çatının temelinde ecdad ruhları, şehit nurları var. Bu çatının sancağının temelinde kahraman ırkımızın kanları var"(!)*

İkincisi, geleneksel laik-Kemalist çizgi kesin bir teslimiyet bayrağı çekerek, yenilgiyi kabullenmiştir.

Üçüncüsü, AKP etrafında kenetlenen çeşitli renk ve tondaki İslamcı kesimler arasındaki ittifak hızla dağılma, parçalanma içindedir. İhsanoğlu'nun CHP-MHP'nin adayı olması bunun yeni bir halkası olmuştur.

Dördüncüsü, Türk devletinin ılımlı, laik, demokratik İslam anlayışı ekseninde kabuk değiştirme süreci sıkı bir kenetlenme ve kararlaşma iradesini açığa çıkarmıştır.

Beşincisi, Türk dış politikasında ve özellikle Ortadoğu'da yaşanan başarısızlık "ılımlı İslam" çizgisini revize etmeyi zorunlu kılmıştır. Yaşanan gelişmeler, çatlaklar, yeni arayışların bir yanı da bu revizyona dairdir. İslam ülkeleriyle ilişkisi daha iyi olan ve kuşkusuz ilişkileri yıpratmamış olan verili sistemlerle daha iyi ilişki kuracak bir kişinin seçenek haline gelmesi, aynı zamanda AKP ve Erdoğan'ın da terbiye edilmesini içeren bir yanı da taşımaktadır.

Altıncısı, bu aday "saraylı", seçkin İslam'ın, "taşralı" İslam'a karşı alternatif özelliği ve zihniyetini taşımaktadır.

Yedincisi, hakim sınıf kliklerinin siyasal temsilcilerinin ilkesel düzeydeki ayrıntıları, Cumhurbaşkanlığı adaylarının temel ideolojik, politik nitelikleri ve dünya görüşleri ile de ayrılmıştır. Aynılardan rekabeti olacaktır. HDP bu noktada tekleşmiş bir ideolojik siyasi çizginin iki adayıyla yarışa girecektir.

Sekizincisi, siyasal çizgideki bu keskin kayma ve arayış hali politik krizin boyutunu göstermesi kadar daha da derinleşeceğine işaret eder. Bu durum sisteme muhalif ve hareket halindeki geniş kitlelerde demokratik ve devrimci temelde örgütlenme eğilimini daha da pekiştirecektir.

**Ekmeleddin İhsanoğlu kendisine Ekmel denmesini tercih edermiş.*

"KUMPAS"TA TAHLİYELER ve DİĞER BAZI HUKUK ŞEYLERİ!

Yazının başlığında verilmek istenen mesajı anlamak konusundaki uğraşınızdan sizleri ilk paragrafta kurtarmak isteriz. Zira hukuktan söz ettiğimiz halde burjuva hukuku çerçevesinde dahi açıklanabilir hiçbir şeyi anlatmıyor başlığımız. Belki "saçmalardan seçmeler" gibi klasik bir başlık seçilebilirdi fakat biraz hafif kalırdı. Çünkü nedenleriyle açıklanabilir olduğu halde ve nedenleri ortaya konduktan sonra dahi saçmalığından bir şey kaybetmeyen geçtiğimiz haftanın mahkeme kararlarını ifade etmek için ancak onlar kadar saçma bir ifade kullanılabilir.

Geçtiğimiz günler içerisinde burjuva feodal basın gündemini işgal eden iki önemli mahkeme kararından söz ediyoruz. İki kararın ortak ve birbirinden farklı yanları var. Her iki karar da "darbe" iddialarıyla ilgili ve her iki karar da Türk yargısının ne denli **demokratik** kararlar verebildiğinin bir göstergesi olarak sunuluyor. Oysa birinde darbeciler dışarı çıkarken diğesinde içeri giriyor! Bunlardan ilki kamuoyunda 12 Eylül mahkemesi olarak anılan ve K. Evren ile T. Şahinkaya'nın yargılandığı davada verilen kararın, diğeri AYM'nin yine kamuoyunda anılan ismiyle Balyoz davasıyla ilgili kararıydı. Türkiye'yi iyi tanımayan dışarıdan bir gözlemciye anlatmaya kalksanız ifade bulmakta en çok zorlanacağınız karar elbette ikincisi.

Eğer defalarca kez gözlemleyerek, yaşayarak ülkede burjuva hukukun bile bir parodisinin yapıldığını bilsek, biz bile şaşırabilirdik. Yargıtay onayının ardından aslında hukuken bitmiş olan bir dava ile ilgili AYM kararıyla yeniden yargılamanın önü açılmış oldu. Türk yargısı "birden" burjuva hukukuna erdi!

Balyoz Davası...

Balyoz davasında kullanılan dijital delillerle ilgili şüphelerin yargılama sürecinde giderilmediği (dijital deliller dışında dosyada bir delil olmadığının avukatlar tarafından defalarca vurgulandığını göz önünde bulundurursak biraz önemli tabii!) ve yine sanıklar lehine tanıkların, avukatlar tarafından

defalarca başvuru yapılmasına rağmen dinlenilmemesi vb. vb. değerlendirilerek AYM dava kararını bozdu. Bu kararın "iç tutarlılığı" açısından meseleye bakınca AYM'ye hak vermemek elde değil.

AKP'nin klik mücadelesinde yol temizliği açısından Ergenekon davası gibi önemli bir yer işgal eden Balyoz davasının bir hukuksuzluk silsilesi olduğu su götürmez bir gerçek. Delil olma özelliği olmayan veya uydurulduğu kanıtlanmış deliller, kendi ifadeleriyle çelişen gizli tanıklar, dinlenilmesine izin verilmeyen lehe tanıklar ve dahası. Bunca "hukuksuzluğun" Yargıtay tarafından onaylanmış olması da işin cabası. Diğer yandan AKP'nin karşısında ve ordu dahil kimi devlet kurumlarında pozisyon almış olan kliğin geleneğinde darbeciliğin olduğu da en az bu hukuksuzluklar kadar su götürmez. Türk ordusunun bitmek bilmez cunta faaliyetleri içinde olduğu, Balyozcuların da bu faaliyeti icra ettiğinden şüphe duymamak gerekir. Bunu da es geçmeyelim.

Buna rağmen söz konusu klik mücadelesi çerçevesinde AKP'nin Cemaat'le kol kola kah hukuksuzluklarla, kah başka yollarla temizlik yaptığı devrimciler açısından bir sır değildi ve bu gerçek, davalar sürecinde de defalarca ifade edilmişti. Gel görelim ki bu klik mücadelesinin doğal seyrini dün "**demokratikleşme**" olarak halka sunanlar olduğu gibi şimdi de AYM'nin bu hukuksuzluk silsilesini "**tamir ettiği**", "**Türk milleti adına karar veren yargının itibarının millete iade edildiğini**" söyleyenler var. Köprünün altından çok sular aktığı için bunlar aynı kesimler değil ancak olgular sabit.

Dün, kimi liberalliği kendinden menkul "**aydınlık**", "**yetmez ama evet**"çiler klik mücadelesini bizlere demokratikleşme olarak yutturmaya çalışıyordu. Bugün dünün "darbecileri", AYM kararının "olumlu bir adım" olduğunu anlatma uğraşında. Oysa ne dün demokratikleştik ne de AYM kararı

"hukuksuzluklara" yanıt olması açısından olumlu bir karar. Dün atılan adımların bizi daha demokratik bir yere götürmediğini, AKP memuru medya ile bu kesimin bilincini zehirleyebildiği kitleler dışında hemen herkes anlamış durumda. Fakat AYM kararının niteliği konusunda aynı netlikten söz etmek mümkün değil.

Evet AYM söz konusu Balyoz davasıyla ilgili hukuksuzluğa müdahale etti, tüm dünyadan bu hususu soyutlarsanız (yani kimi Balyoz sanıklarının tesicilli halk düşmanlığı, katilliği, Kürt düşmanlığı gibi "ayrıntıları" soyutlarsanız) kötü de yapmadı...

Fakat bir saniye!

Bu davada hukuksuzluklar olduğu bir gerçek. Ancak destenin içerisinden bir kart seçer gibi komünistlerin, devrimcilerin, yurtseverlerin veya herhangi bir demokratın yargılandığı binlerce davadan birini seçin bu sayılan hukuksuzluklardan daha azını bulamazsınız. Şimdi Türk yargısı burjuva hukukuna erdiğine göre bahsini açtığımız bu davalarda da olumlu gelişmeler bekleyebilir miyiz?

Elbette hayır.

AYM'nin kararı bütün politik içerikli davalarda olduğu gibi sürecin niteliğiyle, güncel gelişmelerle alakalı. Eğer Cemaat ile AKP arasındaki ortaklık açık bir mücadeleye evrilmeseydi, Cemaate dönük operasyon ufukta görülmeseydi, bu hukuk timsali kararları da göremezdik.

12 Eylül Mahkemesi...

12 Eylül Mahkemesini de bu bağlamda değerlendirmek gerekir. Daha dün yine bu mahkemede sanıkların mahkemeye getirilmesi bile problem olurken bugün K. Evren ve T. Şahinkaya şahsında "darbecilere" müebbet hapis cezası verildi. Hepimiz biliyoruz ki mahkeme yani devlet uzun bir süre darbecilerin ceza alması konusunda

ayak diredi. Yüz binlerce insanın işkencelerden geçirildiği, onlarcasının uydurma delillerle idam edildiği gün gibi ortadayken bir dizi hukuksuzlukla süreç tavsatıldı. Fakat heyhat! AKP'nin 12 yıl önce çizmeye çalıştığı "muhafazakar ama demokrat" maske düşmüş, artık muhafazakar olmayan hırsız, katil yüzleri görülmüşken...

Bu konjunktürde Cumhurbaşkanlığı seçimi için AKP'nin 12 yıl önce sunduğunu yeni bir şeymiş gibi sunan CHP-MHP'nin bu zeminde AKP'yi zorlama ihtimali doğmuşken, mahkeme 12 Eylül darbecilerine ceza vermeye karar verdi. Elbette bizler burjuva hukuku bile olmayan bu "şeyin" dahi darbecileri suçlu göstermesini önemsiyoruz. Bizlere daha güçlü teşhir olanakları sunduğu için, daha evvel bilinmeyen bazı uygulamaların bu parodi esnasında açığa çıkma ihtimali doğduğu için vb. **daha ötesi değil.**

Daha ötesi değil çünkü zaten halkımızın vicdanında çoktan alabileceği en ağır cezayı alan darbecilere halen onların anayasasıyla, yasalarıyla, en vahşi uygulamalarıyla ülkeyi yönetenlerin söylediği sözün bir kıymeti yok. YÖK'ünden MGK'sına TCK'sından TMK'sına kadar darbecilerin kendilerine sunduğu ezme araçlarını en vahşi şekillerde kullanmaya devam edenler darbecilere ceza verse ne olur vermese ne olur?

"Yeni" darbecilerin önce hukuksuzluklarla içeri atılıp sonra hukuksuzluklarla ve çifte standartlarla serbest bırakılmasını, eskilerinin güya cezalandırılmasını hak, hukuk olarak sunmaya çalışanlar nefeslerini yormasınlar. Günü geldiğinde darbecilerin eskisine de yenisine de gerekli cezayı kesecek olan halkımız sistemin adaletini, hukukunu Soma'da yeraltında, Lice'de kurşunlarla ölerək kavırıyor. Kuşku yok ki bu kavrayışın dağıtacağı adalet sizlerin parodilerine benzemeyecek.

Geçtiğimiz günler içerisinde burjuva feodal basının gündemini işgal eden iki önemli mahkeme kararından söz ediyoruz. İki kararın ortak ve birbirinden farklı yanları var. Her iki karar da "darbe" iddialarıyla ilgili ve her iki karar da Türk yargısının ne denli **demokratik** kararlar verebildiğinin bir göstergesi olarak sunuluyor.

Ortadoğu enerjisinde rol oynama hevesi

Türkiye'nin bölgesel olarak enerjide bir rol oynama gayreti içinde olduğu ortada. Ancak ne var ki Türkiye'nin Irak Kürt Bölgesel Yönetimi ile olan ilişkileri neticesinde Irak Türkiye hattına petrol akışını kesmişti.

Son 30 yılın Enerji Savaşları olarak adlandırılan, özünde emperyalist talan ve yağma olan süreç, Ortadoğu'nun ekonomik ve siyasi dengelemini altüst etmiş durumda. Adeta bir çelişkiler yığını haline gelen bölgede, çatışmalar durulmuyor. Özellikle Ortadoğu, emperyalizmin yeni savaş yöntemi olan Asimetrik İşgal'in deney tahtası konumuna gelmiştir. Bölgedeki muhalif gerici çete grupları semirtilerek sürdürülen bu savaş, bölgesel istikrarsızlık oluşturmaktadır.

Emperyalizmin son dönemde izlediği politika açık biçimde devletlerin istikrarsızlaştırılması ve ekonomik denge ve güçlerin emperyalist imtiyazlara göre dizayn edilmesidir. Bunu Suriye örneğinde görmek mümkün. Özellikle Suriye'de boy göstererek Alevi katliamları ile gündemleşen gerici çetelerin sadece semirtilmediği

aynı zamanda diplomatik görüşmelerle birleştirildiğini görmek mümkün. ABD'nin küresel eğilimler raporunda aktardığı gibi Asimetrik İşgal de bölgesel kuvvetlerin birleştirilmesini öngörmektedir. Öyle ki Suriye'de Esad'ı devirme hedefiyle Irak İslam Devleti ve El Nusra'nın birleşmesi ile oluşan IŞİD, emperyalist politikaların bir ürünü olarak ortaya çıkan bir örgüttür.

Dini kılıflı emperyalist ekonomi politika

IŞİD'in İslami bir referans ile donanmış olduğu ve bölgede İslami halifeliği yerine getirme gayesi içinde olduğu bir gerçek. AKP ise böylesi bir politikayı desteklemektedir. Türkiye bu gerici örgütlerin maddi ve manevi destekçisidir. Asimetrik işgalin bir biçimi olarak devletlerin iç muhalefet ile istikrarsızlaştırılması süreci bugün Or-

tadoğu'da gezici bir çete olan IŞİD eliyle yürütülmektedir. Bu örgütün bölgede üstlendiği taşeronluk, enerji kaynaklarında kimin söz sahibi olacağı ve olmak istediği sorusuna yanıt vermektedir.

Bölgedeki enerji kaynaklarına kimin hâkim olacağı sorusu ile IŞİD'in kim olduğu soruları sürece dair ciddi ipuçları sunmaktadır. Emperyalist yağma ve talanın işlediği Ortadoğu'daki en somut örnek bugün Libya'dır. Libya'nın işgali ile oluşan otorite boşluğu bölgedeki gerici aşiretlerin, çetelerin bölgesel muktedirlikleri için at oynatma sahasına dönüşmüş durumda.

Öte yandan bu istikrarsızlık hali, enerji kaynaklarının denetimi sorununu açığa çıkarmaktadır. Dünyanın önde gelen petrol üreticilerinden olan Libya'da bugün petrol sahaları aşiretlerin denetimindedir. Aşiretlerin kendi aralarındaki çatışmaları ise Exxon Mobil, Eni, Total, Shell, BP ve Gaz Prom emperyalist kuruluşların çatışması olarak okumak doğru olacaktır.

Bingazi'deki aşiret lideri olan İbrahim El Jathran "Bölgesel savaşta petrol bölge halkını denetime almak için kullanılıyor. Ekonomik güç demek denetim demek" demektedir. (08.03.2014)

IŞİD'in bölgesel olarak güçlenmesi Libya'dan bağımsız değildir. Libya'daki otorite boşluğu gerici örgütler için adeta bir cennet. Uzun süredir aşiretlerin denetiminde olan petrol sahaları aşiretlerin ekonomik gücünü pekiştirmiştir. Belki çok tartışılmıyor ama bugün Libya adeta IŞİD

yatağı haline gelmiş durumdadır. Libya'nın Kuzey ve Batı Afrika ve Suriye'ye silah ve militan akışı sağlayan bir merkez haline aldığı aşikâr. Zira IŞİD militanlarının büyük bir bölümünün de Afganistan ve Irak kökenli olduğunu görmek gayet kolay. Öte yandan İran'ın Ortadoğu'daki etkisini kırmak için KİK ülkeleri IŞİD'in palazlanmasını sonuna kadar desteklemektedir.

Türkiye: Ben yokmuşum gibi sık IŞİD

Türkiye'nin bölgesel olarak enerjide bir rol oynama gayreti içinde olduğu ortada. Son olarak Ortadoğu enerji forumuna katılan Taner Yıldız Türkiye'nin enerji yatırımlarının son yıllarda artış gösterdiğini belirtmiş ve devamında enerji depolama tesislerinin güçlendirildiğini belirtmişti. Ancak ne var ki Türkiye'nin Irak Kürt Bölgesel Yönetimi ile olan ilişkileri neticesinde Irak Türkiye hattına petrol akışını kesmişti.

Yaklaşık 5 aydır devam eden gerginlik son enerji forumunda giderilmiş gibi görünse de bu süreç tam olarak rayına oturmadı. Bu kesintinin Türkiye'ye zararı 2.5 milyon varil. Türkiye'nin böylesi bir zarar süreci içinde olduğu ve dolum tesislerinin negatif durumunun artık bir krize dönüştüğü süreçte IŞİD'in Türk Konsolosluğu'nu basması ve Türkiye'nin de buna dair elle tutulur hiçbir açıklama yapmaması akıllarda soru işareti bırakmaktadır. Süreç T.C açısından sessizlikle sürdürülse de ardında yatan memnuniyetin haddi hesabı yoktur.

Avrupa'da Lice protestoları

Fransa: Fransa'nın Mulhouse şehrinde ATİK, Alevi Kültür Merkezi - Mulhouse, ADHF, Aveg-Kon, Kürt Kültür Merkezi, EMEP, Halkevi, PCF, NPA ve SP'nin de katılımıyla 10 Haziran günü, Porte de Jeune Meydanı'nda bir araya gelen yaklaşık 70 kişilik grup Lice katliamını lanetledi. Katliamda hayatını kaybedenler için saygı duruşuyla başlanan etkinlikte Fransızca ve Türkçe bildiriler okundu. Bildirilerin ardından sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Lyon: Güney Fransa'nın Lyon kent merkezinde ise, Kürt ulusal hareketinin önderliğinde gerçekleştirilen mitinge Partizan Lyon okurları da katıldı. Partizan ve YDG'nin katliama ilişkin çıkarmış olduğu "Lice'de katliam var" bildirileri bir gün öncesinde YDG'li-lerce yaygın bir şekilde dağıtıldı. Fransızca hazırlanan dövizlerin de açıldığı protesto mitingine Partizan okurları da flamalarıyla katıldı.

Miting sonlandırılmadan meydana kitle adına açıklama yapıldı. Açıklamada Lice katliamı sert bir dille kınanırken, Kürtlerin her türlü saldırıya

karşı duracak örgütlü güce sahip oldukları vurgulandı. Ayrıca Kürt halkının 2 yıldır Rojava'da mücadele verdiği IŞİD çetelerinin Musul'u ele geçirerek Irak Kürdistanı halkına yönelik saldırıları da kınandı. Miting, açıklamanın ardından sloganlarla son buldu.

Zürih: Lice'de faşist TC devletinin katliamı nedeniyle 11 Haziran'da İsviçre'nin Basel ve Zürih kantonlarında gerçekleşen protesto eylemleri sonrasında, Zürih'te 14 Haziran 2014 tarihinde İsviçre merkezli yürüyüş gerçekleştirildi.

İsviçre Demokratik Kürt Toplum Merkezi'nin çağrısıyla Zürih Helvetiaplatz'da bir araya gelen göçmenler, yürüyüş boyunca sık sık, "Katil devlet hesap verecek", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Biji berxwadane Lice", "Her yer Lice her yer direniş", "Şehit namının" sloganları attı.

Gerçekleşen yürüyüşün ardından miting alanına gelindi. Burada ilk önce devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Ardından yapılan konuşmalarda, faşist Türk devletinin katliamı lanetlendi. Ayrıca kalekol ve karakol yapımlarının ve halka yönelik saldırıların derhal durdurulması istendi. Eyleme Partizan da destek verdi.

Londra'da İbrahim Aras'ın katledilmesi protesto edildi

Londra: Adana'da yapılan Lice katliamı protestosu eylemine saldıran, 15 yaşındaki İbrahim Aras'ı katleden faşist TC İngiltere'nin başkenti Londra'da yapılan eylemle protesto edildi. **Yeni Demokratik Gençlik** tarafından çağrısı yapılan eylem, 17 Haziran günü yayın kuruluşu BBC'nin önünde gerçekleştirildi.

"Faşist Türk Devleti Çocukları Öldürüyor" yazılı pankartın açıldığı eylemde, hazırlanan basın metni okundu. Faşist Türk devletinin katliamcı yüzünü teşhir ve protesto eden sloganların atıldığı eylem boyunca ayrıca bildiriler dağıtıldı. Yapılan basın açıklamasında "Bizler Yeni Demokratik Gençlik olarak tüm ilerici, demokrat kesimleri faşist devlet ve polise karşı aktif tavır almaya ve bizimle dayanışma göstermeye çağırıyoruz" denildi.

Yeni Kadın ve Partizan'ın da katıldığı eylem sloganlarla sona erdirildi.

Kendini yenileme iddiasının adı olan:

KİNEM

Randevu saatinin gelmesine sayılı dakikalar kalmıştı. Bütün grup heyecanlı bir bekleyiş içindeydi. Kullaklar gecenin karanlığını ve sessizliğini yaracak olan ayak seslerinde. Randevu ekibi patikaya uygun bir yerde konumlanmış, savunma grupları ise hakim bir noktadan onların güvenliğini almıştı.

Daha birkaç saat önce hepimiz gerillaya ilk katıldığımız anı anlatıyorduk birbirimize. O anki heyecanı, duygu yoğunluğunu, sevinci paylaşmıştık birbirimizle. Şimdi aynı duygu yoğunluğunu gelecek yoldaşlar da yaşıyorlardı diyerek noktaldık sohbetimizi ve randevu hazırlığına başladık. Partinin gerillaya katılım çağrısına olumlu yanıt veren yoldaşları beklemeye başladık. "Acaba kaç kişiler?", "tanıdık var mı?" gibi onlarca soruya heyecanla birlikte bir de "acaba bir aksilik çıkar mı" gibi sorular da eklendi.

Ayak seslerini ilk duyan yoldaş gruba dikkatli olmalarını söyledi. Sesler gittikçe yaklaşıyordu. Sonra "cık cık" sesleri... Komutan yoldaşın karşılık vermesiyle adımlar bize doğru yöneldi. Yoldaşlar kuryenin arkasında tek sıra dizilmiş, sanki gerilla yürüyüşüne alışmaya çalışır gibiydiler. Hepsini tek tek selamlaştık. En arkada Kinem yoldaş vardı. Hemen tanıdık birbirimizi. Yıllar sonra hele bir de gerillada karşılaşmış olmanın heyecanı ile selamlaştık ve sohbeti noktaya bırakarak komutan yoldaşın "gidiyoruz" talimatıyla yola koyulduk.

Daha ilk anda heyecanı ve coşkusu gözlerine yansıyor Kinem yoldaşın, diğer yeni yoldaşlar gibi. Grup yola koyulduğunda ilk gece yolculuğunun acemiliğiyle defalarca düştü kalktı. Her seferinde kendisi dahil yeni yoldaşlar gülüyorlardı. Biz ise kendimizi kırılmasın diye zor tutuyorduk. Ancak yürüyüş boyunca o kadar çok malzeme verdi ki, ertesi gün sohbeti bayağı uzun sürdü. Yürüyüş boyunca her düşüşte kalkmasını bildi yoldaş. Tıpkı mücadele yaşamında düştüğünde kalkmasını bildiği gibi. Defalarca gelgitler yaşamış olmasına, yanlış bir evlilik yapmasına ve sorumluları dahil birçok insanın mücadeleye sırt çevirmesine rağmen o sistemin çemberinin dışına atarak dağlardaki yerini aldı.

Uzun gece yürüyüşünün ardından kendi deyimi ile "keleş"ini aldığı anda yıllardır düşlediği anı yaşıyor olmanın sevinci ile uzun uzun baktı kleşe. Artık dağların kıızıydı. Sabah "Rojbaş" sesiyle uyandığında biraz üşüyor olmanın da etkisiyle zor doğruldu yattığı yerden ilk gece. Heyecanına bir de soğuk eklenince uyuyamamıştı. Sabah keşif saatinin ardından büyük bir heyecan ve öğrenme isteği ile izlemişti çay yapmak için yakılan ateşi, odunun nasıl dizildi-

ğini. Gerillaya katıldığı ilk günden şehit düştüğü ana kadar büyük bir istek vardı içinde gerillaya ait ne varsa öğrenmeye. Soruyor, araştırıyor, not tutuyordu. Öyle ki toplantılarda, eğitim çalışmalarında tutanakçılardan daha çok not tutanıydı birliğimizin. Hep espri konusu olurdu bu hali. Kendisine Kinem isminin takılmasını istedi. Birkaç isim önerisinin ardından. Yıldız Çiçek ve Barbara yoldaşlardan sonra kendisi taşıyacaktı bu onurlu ismi, Kinem'i. "Ben kimim?" dememiş Türkçe karşılığı. Kendisine defalarca sormuş mücadeleye yaşamındaki her yenilgisinde. Ve en son "ben halkın savaşçısı olmalıyım" demiş, adımlamış dağ yollarını.

Katılma kararını nasıl aldığını büyük bir coşku ile anlattı. Kolay değil burjuva-feodal bir toplumda erkeğin baskısına meydan okuyup sisteme baş kaldırmak. Hep geri yanlarına vuruyordu evliliğini anlatırken. Zaten bir dönem kavgadan uzak kalmasına da neden olmuştu ya. Aradığı mutluluğun o olmadığını, gerçek mutluluğun halk sevgisinde yattığını fark etmesi fazla zaman almamıştı. Ve gerçek mutluluğa ulaştı dağ başlarında yoldaşlarının ve emekçi Dersim halkının yanında.

Bir gerilla olarak ilk köye girişinde köylülerle kurduğu sıcak ilişki, biraz da yeni olmasını fark ettiren acemiliğiyle arkasından ağılatmıştı evdekileri. Köylülerle özellikle gençlerle çabuk kaynaşan bir yapısı vardı Kinem'in.

Kendisini yenileme, savaşın ihtiyacına yanıt olabileceği bir militan olma iddiasını taşıyordu sürekli. Çelişkinin diğer yanını da taşıyordu bağrında. Ama hatalarını ve zaafalarını görebiliyordu, yoldaşlarının da yardımı ile. Hele her yoldaşın kendisini sorgulamasına yardımcı olan kış kampındaki eğitim çalışmaları sonunda ilk katıldığı dönemde bir PKK gerillası ile yaptığı sohbet geldi aklına.

"- Heval Kinem, buradaki iddian nedir" diye sormuş PKK'li arkadaşı.

"- Önce iyi bir siyasi komiser, sonra iyi bir komutan olmak" diye yanıtlamış Kinem yoldaş.

Ve kış sürecinden sonra en çok düşündüğü yanıtı vermişti o zaman PKK'li arkadaş.

"- Heval önce iyi bir savaşçı olmayı hedefle."

"- Peki nasıl olurdu iyi bir savaşçı?"

Sadece iyi silah kullanarak mı?"

- "Hayır" demiş gerilla, savaşın bir bütün ihtiyaçlarına yanıt olabilmek, politik-askeri vs. Partizancı bir kişilik yaratarak demiş ve yönelmiş kendine.

Kinem'in gerillaya katılımının tam birinci yılıydı. O gün aynı yerden geçiyoruz yoldaşlarla. Onlara "geçen yıl Kinem'i tam burada almıştık" dediğimde büyük bir hüzün doldu içimize. Hani diyoruz ya "erken oldu gidişi". Oysa daha dün gibiydi. İlk kleşi eline alması, ilk gece yürüyüşü. Sivil elbiselerini çıkarıp gerilla kıyafetine kavuştuğundaki ilk heyecanı. Gerçi daha bitirememişti yeleğini. İlk aldığı tamiyat, düzeltme işlemi ama... Bir yıl boyunca kimi zaman şalvarını, kimi zaman yeleğini kesti, biçti, düzeltmeye çalıştı. Ama bir türlü bitiremedi. Ama onurla taşıdı kıyafetlerini.

Şimdi ilk adımı patikaya bakıyorum acaba izleri hala duruyor mudur diye. Sadece anıları kalmış baktığım yerde. Bir de tam orada kendilerine yaptığımız ilk şaka. Yol güzergahımızda ışıkları karakolu anımsatan bir köyün yakınından geçeceğiz. Karakol arazisinden geçeceğiz diye uyarılıyoruz. Karakolun (köyün) yakınından geçerken artçı yoldaş önündeki yeni yoldaş uyararak "öncü yoldaşa iletin, jammer açsın, mayınlı araziden geçiyoruz" dedi. Kinem yoldaşa kadar gidiyor bu aktarım. O da öncü yoldaşlara aktarıyor. Hepsinde büyük bir heyecan var o ara. Ne de olsa karakolun hemen yanından ve mayınlı bir araziden yürüyorlar. Ta ki ertesi gün bir sohbette orasının karakol değil köy olduğu gerçeğini duyana kadar sürüyor heyecanları.

Nasıl anlatmalı bilinmez daha yaşananlar. Aslında ne kelimeler ne de sayfalar yeter. Diline ve eline dolaşan böyleleri durumlarda insanın. Çatışmadan çıkan yoldaşlara soruyoruz o geceyi. Anlatıyorlar. Sadece Munzur'un sesini duyuyorlar. Kinem'in ise sesini duyamıyorlar. Ondan geriye sadece o toprakları suladığı kızıl kanı ve bir köylü ananın kirlenmesin diye alıp sakladığı saçları...

Düşmanın hiçbir zaman bitiremeyeceğini pekala bildiği gür bir ormandan sadece iki fidandı aramızdan ayrılan. Ama her mevsim çiğdemler açmaya devam edecek dağlarda. Munzur'un suyuyla beslenecekler.

Bir devimci için en büyük görev verilen sözü yerine getirmektir. İstanbul'da semt faaliyeti yürüttüğü dönemde şehit düşen Aşkın Günel'in ailesine verdiği sözü anlattı annesi. Aşkın yoldaşın şehit düşmesinin ardından "ana merak etmeyin onların yerini biz alacağız" demişsin. Sen Aşkın yoldaşın yerini aldın ve savaşın bu dağlarda. Şimdi yeni yoldaşlar sırada. Onlar da sizin yerinizi almak için bekliyorlar.

(Dersim dağlarından bir yoldaş)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Aziz Erkoç: Dersim Hozat Tagar köyünde doğan Proletarya Partisi savaşçısı Aziz Erkoç, 1980 öncesinde mücadeleye katıldı. 29 Haziran 1985'te Dersim Ovacık-Eğrikavak köyünde TC güçleriyle çıkan çatışmada şehit düştü.

Nihat Topuzoğlu: 1961 yılında Dersim Ovacık Topuzlu köyünde dünyaya gelen Nihat Topuzoğlu yurtdışından kısa bir süre önce ülkeye dönmesinin ardından 29 Haziran 1985'te şehit düştü.

Metin Eker: 1962'de Dersim Hozat Ergen (Gecimli) köyünde dünyaya gelen Metin Eker genç yaşlarda Proletarya Partisi ile tanıştı. 29 Haziran 1985'te şehit düştü.

Efendi Diril: 1956 Dersim Ovacık ilçesi Hülüküşağı köyü doğumlu olan Efendi Diril 1976 yılında Proletarya Partisi ile tanıştı. Kısa sürede kendini geliştirerek birçok eylemde aktif rol oynadı. 1978 yılında İstanbul bölgesi örgütlenme komitesinde görevlendirildi. Düşmanın korkulu rüyası haline gelen Efendi Diril 30 Haziran 1980'de kafasına 20 kurşun sıkılarak İstanbul'un Kanarya semtinde katledildi.

Çiğdem Yılmaz-Ferdi Karacan: 29 Haziran 2010'da Çiğdem Yılmaz (Kinem) ve Ferdi Karacan (Munzur) akşam saatlerinde başlayan ve sabaha kadar devam eden çatışmada son kurşunlarına ve nefeslerine kadar çatışarak şehit düştüler.

Yurdal Yıldırım: 29 Haziran gecesi saat 01.30'da Dersim Çemişgezek'te çıkan çatışmada HPG gerillası Mazlum Erenci ile birlikte şehit düştü. Yurdal Yıldırım (Muharrem) çatışma sırasında yaralanan, siperdaşı Mazlum Erenci'yi çatışma alanından çıkarmaya çalışırken şehit düştü.

Zalimin Zulmüne Karşı Sanat

Yaşam Ateşi Kültür ve Sanat Topluluğu da, ırk, din, dil ve mezhep ayrımı yapmadan ezilen halkları anlatan sanat yolunu seçmiş ve kendilerini amatör sanatçı ruhuyla bütünleştirmişti.

İnsanları bir araya getirip yaşayış biçimlerini, geleneklerini, göreneklerini, örf, adet ve inançlarını yansıtan, halkın acılarını, sevinçlerini, öfkelelerini gerek görsel gerek de işitsel yollarla anlatan ve insanların üretimi olan düşünceye "sanat" denir.

Sanatın ilk çağlardan günümüze kadar halkı birleştirici ve bütünleştirici etkisini gerek çizilen resimlerde, gerek yapılan heykellerde, oynanan tiyatrolar ve de yapılan müziklerde görmekteyiz. Tarihte ve günümüzde ezenlerin; devletlerin, toprak ağalarının ve patronların döktükleri kana, yaptıkları baskı ve zulme karşı ilk çağlardan beri direniş gösteren halk, direnişlerini cesaretlendirmek, taçlandırmak ve onurlandırmak adına sanata başvurup resimler, heykeller, tiyatro yapmış ve direnişlerle devrimlerle ilgili müzikler üretmiştir. Açıkça görülmektedir ki geçmişten bu yana halkın hislerine tercüman olan sanat, günümüzde ezen sınıfın da ve ezilen sınıfın da en önemli silahı olmuştur. Tıpkı ezilen halkların kendi ürettiği sanatı kullandığı gibi ezenler de sanatı, yozlaştırma aracı olarak kullanıyor. Ama görülüyor ki en güzel sanat ezilen sınıfın, ulusların ve diğer tüm halkların elinde daha çok anlam kazanıyor. Bir de sanat amatör ve öğrenmeye açık bir şekilde ilerleyerek yapıldığında daha çok anlam kazanıyor.

Başarılı sanatçılar, sanatın geniş ve sonsuz olduğunu bildikleri için öğrenmeye de son-suza kadar açıktırlar. Bunun örneğini

bir gazetecinin, şarkıcı, yazar Zülfü Livaneli'ye sorduğu "ustalığınızı neye borçlusunuz?" sorusuna, Livaneli'nin "kendimi hala çirak olarak görmeme" diye verdiği cevapta görüyoruz. Kaldı ki bugün yine ihtiyaçlar hariç sadece kâr amacı güderek sanatı araç bilenler ise kendilerince yanan ışığı bir gün söneceklerini bilmezler. Toplumun ezilmiş, hor görülmüş, sürgünlere, ölümlere maruz kalan halka yönelik yapılmayan sanat hiçbir zaman önündeki süreci göremeyecek ve topluma yararlı bir şey veremeyecektir. Bu sebeple halkın yaşam sıkıntılarını dile getirmeyen sözde sanatçılar egemenler tarafından her zaman beslenir.

Halkın sesi olmaya çalışan "Yaşam Ateşi"

Yaşam Ateşi Kültür ve Sanat Topluluğu da, ırk, din, dil ve mezhep ayrımı yapmadan ezilen halkları anlatan sanat yolunu seçmiş ve kendilerini amatör sanatçı ruhuyla bütünleştirmişti.

Grup, bundan 5 buçuk yıl önce Tarsus'un Yeşil Mahalle (Musalla) semtinde kurulan **Musalla Kültür ve Dayanışma Derneği**'nin gitar ve bağlama kursu öğrencileri tarafından kuruldu. Dernekten aldıkları bilinç, yoldaşlık düzeyinde birlikte hareket etmeleri, gönül verdikleri müzik ve sanat sayesinde bu grubu kurdular.

Genç yaşlarına rağmen aldıkları sorumluluk ve kendilerine yükledikleri misyon, onları sanat konusunda olgunluğa erdirdi. Yaptıkları konserler, semt-

lerde, demokratik kitle örgütleri ve kurumlarda verdikleri dinletiler ve halka yakın olmaları insanların gönüllerinde taht kurmaya yetti.

Adlarını ve sanatsal olarak amaçlarını sorduğumuzda bize şunları söylediler: "Uğrunda bir şeyler yapmayı hatta gerekirse uğrunda ölmeyi göze alacak kadar yaşamayı seven bizler, bu özgür yaşamın ateşiyle yanıp tutuştuğumuz için ismimizi Yaşam Ateşi yapmaya karar verdik. Amacımız, ilk olarak çevremizde, bölgemizde ve sesimizi duyurabileceğimiz her yerde ırk, din, mezhep ve görüş ayrımı yapmadan sadece ve sadece ezilen halklara sesimizi duyurmak ve birbirinin çektiği acılardan haberi olamayan, yozlaşan insanları sanat yoluyla kaynaştırmak. Ayrıca ülkemizde ve dünyada yapılan haksızlıklara ve katliamlara karşı gitarımızla, bağlamamızla, davulumuzla ve sesimizle tepki göstermek, gençleri ve tüm insanları sanat yoluyla bataklıktan çıkarıp aydınlığa kavuşmalarına yardımcı olmaktır.

Sanat, halk içindir şiarıyla safımızı dünya halklarından yana göstermek için uğraşıyoruz."

Toplumsal meselelerde ve kitlesel tepkilerde de her zaman ön saflarda yer aldı Yaşam Ateşi. Geçtiğimiz Şubat ayında "Suriye'de emperyalist savaşa hayır" adı altında Tarsus'ta

eylem yaptılar. 1 Mayıs'larda, Gezi İsyanı'nda ve halkın tepki koyduğu her eylemde de yerlerini aldılar ve gösterdiler ki sanat ve müzik sadece enstrüman tutup boş yere şarkı söylemek değil, gerektiğinde halk ile omuz omuza zalime karşı dövüşmektir.

Önlerindeki hedefleri sorduk onlara; ilerleyen süreçlerde koro çalışmaları ve tiyatro oyunu çalışmaları ve aynı zamanda fotoğrafçılık gibi sanatın çeşitli dallarıyla da halkla bütünleşme planındalar.

Evet dostlar sizlere soruyoruz sanatçı deyince aklınızda kalan kimlerdir? Halkın aydınlanması için şarkı ve türkülerini sisteme öfkeyle söyleyip hayatlarını bu uğurda feda edenler mi, yoksa anadilinde şarkı söylemek isteyen ünlü sanatçıya devletin yalaka kalığını yapmak için çatal ve bıçak fırlatan şarkıcı bozuntuları mı? Popüler kültürün yozlaşmış müziklerini yapanlar mı, yoksa halk türkülerini yorumlayıp seslendirenler mi?

Ruhi Sular, Ahmet Kayalar, Neşet Ertaşlar, Yılmaz Güneyler ve Müşfik Kenterler "Sanat halk içindir" dedikleri için akıllarda kaldılar... Bizler de inanıyoruz ki Yaşam Ateşi Kültür ve Sanat Topluluğu haksızlıklar düzeyinde yılmayıp halkın sanatını en yukarılara taşıma gayretinde olacaklar.

(Bir okur)

"Denizin çocuğu"; KAZIM KOYUNCU

"Ben bir müzisyenim, ondan sonra biraz Karadenizliyim, ama hepsinin ötesinde ben bir devrimciyim. Ve gerçekten doğru bildiğim bir şeyi en azından çok zorlanırsam ortaya koymaktan çekinmem" diyen "Dina K'ak'i" lakaplı Kazım Koyuncu, ezgileriyle hep aramızda. O, deni-

O, denizin çocuklarından dağların çocuklarına devrimci selam gönderen ezgilerin de unutulmaz sesi aynı zamanda.

zın çocuklarından dağların çocuklarına devrimci selam gönderen ezgilerin de unutulmaz sesi aynı zamanda.

25 Haziran 2005'te yaşamını yitiren "denizin çocuğu", dağların çocuklarına devrimci bir selam gönderen ezgilerin de unutulmaz sesiydi. Devrimci duruşu ve yaşamıyla bütünleşen sanatıyla halkların kardeşliğinden yana kimliğiyle ön planda olan Koyuncu'nun şu sözleri aynı zamanda bu toprakla-

rın da bir gerçeği: "Kürt'üm dedim, hadi lan bölücü dediler. Laz'ım dedim, hadi lan devşirme Rum dediler. Çerkes'im dedim, hain Ethem'in torunları dediler. Alevi'yim dedim, dinsiz Kızılbaşlar dediler. Ezidi'yim dedim, Yezid'in pis soyu dediler. Arap'ım dedim, pis yobazlar dediler. Ben dedikçe onlar da bir şeyler dedi. İnsanım diyecektim ama insanlığa ait her şeyi yok ettiler..."

ÇÖZÜLME DEVAM EDİYOR, ÇÖZÜM BAĞIRIYOR!

Çıldır gölü kışın soğuktan donup, yaza doğru çözülen bir doğa harikasıdır. Göl öyle kalın tabakalar halinde donar ki havaların ısınmasıyla büyük bir gürlü ve adeta çığlıklarla bu çözülme gerçekleşir. Çıldır adı da attığı bu çığlıklardan gelir. Nihayetinde Çıldır gölü bu çığlıklar eşliğinde sürecini tamamlar ve sorunsuz bir şekilde çözülür. Faşist Türk devlet yapısı da 90 yıldır biriktirdiği ideolojik, politik sorunlarla adeta Çıldır gölü gibi çok katmanlı bir şekilde donmuş durumda.

Gelinen nokta ise adeta Çıldır gölünün çözülürken çığlık çığlığa bağırmasını andırıyor. Ancak bu çözümlü doğanın o muazzam dengesi ve yolunu bulması gibi olmuyor kuşkusuz. Şu an sadece devletin çözülme gürlülerini ve çıldıma düzeyindeki bunalmını duyuyoruz, görüyoruz. Bir yandan bu çözümlenin çığlıkları duyulurken diğer yandan bu sesleri bastırmak ve çözülmeyi engellemek için yapay bir müdahale ile harcanan yoğun mesaiye şahit oluyoruz.

Ayar Bozuldu, Ayarsızlık Baki Oldu!

Çözülme çok yönlüdür. Hem dış politikada hem de iç politikada bu çözülme ve yeni denge arayışı söz konusudur. TC devletinin yaşadığı politik ve ekonomik krizlerin hiçbiri emperyalist sistemden ve onun yönelim ve krizlerinden bağımsız gelişmez. Krizleri emperyalizmin yönelimine göre şekillenir, boyutlanır ya da hafifler. Kendi iç toplumsal çelişkilerini emperyalizmin yönelimine göre ele alan bir yaklaşımı esas alır. Bu yönelime uyum sağlayacak şekilde toplumsal çelişkileri ele almadığında ve kabuğunu değiştiremediğinde tüm siyasal dengeleri bozulur. Zaten emperyalizme bağımlılığın süreklilik arzeden ekonomik, sosyal ve siyasal krizi bir de bu uyumsuzluktan dolayı derinleşir.

TC devleti 2000'li yıllardan itibaren Büyük Ortadoğu Projesi ekseninde ABD ve AB emperyalizminin mutabık kaldığı yönelimde etkin rol alma ve kabuğunu değiştirme kararı aldı ya da buna zorunlu olarak yazıldı. İç politikada AB politikaları ekseninde bir uyum ve değişim, dış politikada ise bölgede yaşanacak değişiklikte model ülke olma misyonunu üstlendi.

Bölgenin ulusal ve mezhepsel temelde var olan yapısı Türkiye'nin de benzer bir türevi niteliğindedir. Mezhepsel ve ulusal çelişmelerin bölgesel düzeyde yaşadığı sorun farklı biçimlerde ve düzeylerde Türkiye için geçerlidir. Türk devleti bu noktada iç toplumsal çelişkilerini AB ekseninde düzenleme, aynı zamanda aktif dış politikayla kendi içindeki mezhep ve ulusal çelişkileri etkileyecek gelişmelere karşı bir hava yastığı oluşturma politikasını benimsedi. Bölgesel güç ve gelişmeleri belirleme hevesi ise özellikle iç politikada

görece yaşanan istikrar ile adeta kör bir ihtirasa dönüştü.

Özellikle 2011'de başlayan "Arap Baharı" diye ifade edilen toplumsal kalkışma ve karmaşa ve sürekli değişen siyasi dengeler, TC devletinin var olan politikasını çok uzun sürmeden tümüyle iflasa sürükledi. Bölgesel düzeyde Sünni saflaşma politikası ve bunun önderliğine oturma hesapları bu toplumsal kalkışma ve yarattığı siyasal sonuçlarla tüketilmiş durumda.

Suriye, Mısır, Irak vd. ülkelerde yaptıkları tüm hamleler ve belirlenen politikalar düşmanlık üreterek işlemez hale geldi. Bu durum TC devletinin siyasi dengelerini de değiştirdi. Sünni ittifak bozulma ve dağılma eğilimine girerken, laik ve Kemalist kesimin saflaşmasını da bozacak yeni ittifak ve siyasi çizgi arayışlarını da belirginleştirdi. Adeta bölgede kartlar yeniden karılırken iç politik dengeler ve ittifaklarda da kartlar yeniden karılıyor ve dağıtılıyor.

Anlayışlar ve İttifaklar Yeniden Tanzim Edilirken!

Yaşanan son gelişmeler bu karmaşık, kaotik ve kriz halinde gelişen sürecin ne düzeye geldiğini gösterir niteliktedir. Yeni siyasi dengeler bulmayı da içeren bu süreç aynı zamanda var olan siyasi temsil yetileri taşıyan faşist partilerin de kimliklerini yeniden tanımlamaya ve şekillendirmeye götürmektedir.

CHP Türk-İslamcı kimliğiyle ön plana çıkan Ekmeleddin İhsanoğlu'nu Cumhurbaşkanlığına aday gösterip, Gülen Cemaati ile zımnı ittifakını pekiştirmiş, ılımlı laik İslam anlayışına yeni bir perspektifle ve tutumla dahil olarak kendine yeni pencereler açma yoluna girmiştir. Bu açılımın sadece pragmatist bir kitle desteği oluşturmanın ötesinde devletin iç ve dış politikasını şekillendirdiği yönelimle doğrudan ilişkili olduğu görülmektedir. Bu bağlamda CHP'nin dümenin başına geçmek için geleneksel çizgisini ve ittifak politikasını farklılaştırması kendini dayatmaktadır. Aksi takdirde oyuna dahil olamayacaktır.

Aynı şekilde AKP'nin de dağılan ve tavsayan ittifakını yeni güç odakları ve desteklerle pekiştirme ihtiyacı duyduğunu görüyoruz. Devlet içindeki etkinliğini genişletmek, yaşadığı kriz döneminde önünde olası engeller çıkaracak güçlerin rahatsızlığını giderecek şekilde elindeki güç ve olanakları kullanmaktan çekinmemektedir. Özellikle asker içinde bu ekseninde oluşmuş çatlakları tamir etmeye gayret ettiğini görüyoruz. Düne kadar "darbe" diyerek onlarca polisiye operasyon dalgasıyla içeri atıp yargıladığı "Ergenekon ve Balyozcuları" serbest bırakacak düzenlemeleri hayata geçiriyor.

Önce Ergenekon davasında yatanları toplu şekilde içeriden çıkarırken, şimdi Yargıtay tarafından onaylanmış

Balyoz davasının sanıklarının bırakılmasını sağlıyor. Bu noktada yoğun emek ve oldukça sancılı şekilde gerçekleşen devletin kabuk değişiminin bir noktaya taşındığını söyleyebiliriz.

Artık devletin bir zamanlar has adamlarının içeride çürümesini gerektirecek koşullar kalmamıştır. Tam tersine onların yeni güç dengeleri içinde ve devletin berraklaşmış yöneliminde yeni bir materyal olarak kullanılması zamanı gelmiştir. Ayrıca ordu içinde olduğundan şüphe duyulmayan ve kriz anlarında potansiyel tehlike olması muhtemel çatlakların olası sıkıntılara vesile olacak zeminini kaldırmak hedeflenmektedir. Ancak bir yandan da asla bir bütün 12 Eylül'ü masaya yatırmaksızın, Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'yı "cezalandırarak" hem kamuoyu oluşturmayı hem de kendi iç çelişkilerinde güçlü mesajlar vermeyi de ihmal etmiyorlar.

Hakim sınıfların bu yeni denge arayışında taşlar tek tek yerinden oynatılıp yeniden konumlandırılırken, düne ait olan her şeyin onlar açısından geride kaldığı anlaşılıyor. Ancak bu arayışın kolay kolay bir denge kuramayacağı, politik krizi derinleştirecek yeni koşullara zemin sunacağı görülüyor. Bu gelişmeler içinde dikkat çekici nokta ise laik-Kemalist anlayışlarla, İslamcı-Atatürkçü anlayışların oluşturduğu blokların parçalanmasıdır. Bu kesimlerin karşılıklı olarak bloklarının parçalandığını ve iki tarafın da Laik-Kemalist-"Demokratik İslamcı" eksenine oturan bir ideolojik formasyonla süreci karşılayacak bir ittifak arayışına girdiğini görüyoruz.

Anayasa Mahkemesi ise bu siyasal zemini oluşturacak şekilde kararlar alarak adeta faşizme can suyu taşımaktadır. Ergenekon ve Balyoz da yaşanan yeni gelişmeler ve tahliyeler aynı şekilde sanal medyaya yönelik sınırlamalar da AKP'ye yönelik sert ve eleştirel mesajları da bu eksene oturmalıdır.

Ergenekon'a-Balyoz'a Özgürlük, Kürde Esaret!

Bu süreçte en dikkat çeken nokta ise Kürt meselesi bağlamında pratikte hiçbir adımın atılmamasıdır. Balyoz ve Ergenekon gibi dosyalarda salıvermeler toplu şekilde gerçekleşirken, hasta

tutsakların dahi bırakılmasında devlet direnç göstermekte, bu tutsaklar hapishanede ölmeye devam etmektedir. Kürt meselesinde bolca vaatte bulunup kıpırdamayan devletin, Balyoz ve Ergenekon gibi davalarda vaatleri hızla pratikleşmektedir.

KCK davalarında bir yandan uzun tutukluluktan tahliyeler olurken diğer yandan onlardan boşalan yerler yeni tutuklamalarla dolduruluyor. Bu son gelişmeler sadece Kürtlerin "adalet duygusunu" zedeleyen bir halka olmanın ötesinde, bu devlete Kürt meselesinde güvenilmemesi gerektiğini de göstermektedir. Kürtlerle barış ve uzlaşmaya hem bu kadar ihtiyaç duyup hem de bıkmaksızın ve olabildiğince pervasızca oyalama ve zaman kazanma politikası, hiç kuşkusuz bu taktiğin onlar için sonuç üretmesindedir. Devrimci hareketin yetersizliği ve eksikliği de devletin bu politikasının Kürt ulusal hareketi üzerinde etkili olmasını sağlayan bir faktördür.

Devletin ve faşist partilerin siyasal krizi ve yeni siyasal denge arayışları komünistler, devrimciler ve demokratik güçler için ciddi gelişme ve mücadeleyi yükseltme zemini sunmaktadır. Tüm demokratik, devrimci güçler sistemin var olan krizini derinleştirecek şekilde mücadelesini yükseltmelidir. Yine en önemli siyasal sorun olan Kürt meselesinde Kürt ulusal hakların, gerçekleşmesi, bu noktada mesafe kat edilmesi için Kürt ulusal hareketiyle birlikte güçlü ve kararlı şekilde mücadele içine girilmelidir. Bu ekseninde devletin adım atma zorunluluğu politik ve pratik yoğunlaşmayı devrimci ve demokratik kesimlere dayatmaktadır. Bu sorumluluğu yüklenerek, devletin bu ekseninde yaşadığı çelişkilerini ve sıkışmışlığını güçlü pratiklerle zorlamak andaki tarihsel bir görevdir. Bu sadece Kürt hareketinin görevi olarak kavranmamalıdır. Devleti Kürtlerin ulusal hakları ve siyasal özgürlüğü noktasında adım atmaya zorlamak aynı zamanda demokratik ve devrimci kesimlerce esas sorumluluk olarak görülmelidir. Bu, devletin krizini derinleştirmenin, aynı zamanda geniş kitleleri bu makas değiştirme sürecinde örgütlemenin de güçlü fırsatları anlamına gelmektedir.

Ali İsmail ve Berkin'i andığı için birinciliği elinden alındı!

H. Merkezi: İzmit Gazi Anadolu Lisesini birincilikle bitiren **İşitan Önder**'in birincilik ödülü, mezuniyet töreninde, Gezi İsyanı'nda şehit düşen **Ali İsmail** ve **Berkin Elvan**'ı anınca elinden alındı.

Mezuniyet töreninde ödülünü al-

dıktan sonra konuşma yapan **Önder**'in, "Onların yaşama haklarını ellerinden aldılar. Kimsenin aklına **Berkin ya da Ali İsmail Korkmaz**'ın gelmesi mümkün değil. Biliniz ki **Ali İsmail Korkmaz**'lar, **Berkin Elvan**'lar bu sıralarda hep oturuyor olacaklar"

sözlerinden ötürü birinciliği elinden alındı.

Okul Müdürü de **Önder**'in konuşmasından dolayı birinciliğinin elinden alındığını itiraf etmekle beraber Valilik ve İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden gelen baskılar sonucu istifa etti.

Melih Gökçek'in "adamları" liselilere saldırdı!

Ankara: YGS ve LYS'ye karşı eylem yapan ve ardından da ulaşım gelen zamma karşı 18 Haziran günü metroda turnikeden atlamak isteyen liselilere güvenlik görevlileri ve Melih Gökçek'in özel "adamları" tarafından saldırı gerçekleşti. Saldırıda güvenlik görevlilerinin ağız kapatılmış köpeklerle kitleye saldırmaları ve sivil polislerin de kenardan organize saldırıyı izlemesi dikkat çekti.

Özgür Lise, Liseli YDG, Liseli Direnişçi Gençlik ve Devrimci Liseliler Birliği tarafından "YGS, LYS; hepsi zulüm işkence" şiarıyla Sakarya Caddesi'nden Yüksel Caddesi'ne yürünerek burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasının ardından Özgür Lise'nin çağrısıyla liseliler ulaşım zammına karşı metroya gidip zammı protesto ederek turnikeden atlamak istedi. Özgür Lise, Devrimci Liseliler Birliği ve Liseli YDG tarafından yapılan eylem sırasında turnike önünde güvenlik görevlileri ve özel olarak oraya getirilmiş sivil faşistler tarafından

etten duvar örüldü.

Güvenlikler köpekle saldırdı!

Liseliler kararlılıkla defalarca turnikelere yüklendi. Ardından güvenlik ve faşistler amirleriyle birlikte liseliler ile etraftakilere saldırdı. Saldırı sırasında bir güvenlik görevlisi ağız kapalı olan köpekle liselileri kovaladı ve belli bir süre sonra köpeği bıraktı.

Saldırı sırasında liseliler olaya uzak bir yerde daha fazla şiddete uğradı. Belli bir süre köpekle birlikte giden 3-4 güvenlik ve faşist tekrar gelerek bekleyen kitleye saldırdı. Ve yine liselilere şiddet uyguladı.

Partizan ve YDG'lilerden faşistlere müdahale!

Bir süre sonra liselilerin eylemi sonlandı ve yine ulaşım zammıyla ilgili Halkevleri'nin başka bir taraftaki turnike önündeki eylemi başladı. Yine sivil faşistler ve güvenlikler etten duvar ördü. Bu sırada daha ileri tarafta, olay yerinden çıkmak isteyen saldırgan bir faşisti gören bir YDG'li "seninle görüşeceğiz" deyince faşist oradan hızla kaçılmaya başladı. Bir Partizan okuru da kaçan faşiste müdahale etti ve Partizan ile YDG'liler faşisti dövdüler.

Ardından diğer faşist ve güvenlikler de bölgeye koşarak Partizan ve YDG'lilere saldırdı. Metro altındaki kitlenin "halkın çocuklarına vuramazsınız" tepkileriyle olay sonlandı.

Ethem Sarısülük mezarı başında anıldı

Çorum: Gezi İsyanı'nda 1 Haziran günü polis tarafından başından vurulan ve 15 Haziran'da yaşamını yitiren **Ethem Sarısülük** Çorum'da mezarı başında anıldı.

Mezarbaşı anması için Sarısülük'ün Çorum'daki köyüne Ankara ve İstanbul'dan otobüsler kaldırıldı. Ethem'in köyüne girişte ve köyün içerisinde, "Ethem yoldaş ölümsüzdür", "Bitmedi o kavga sürüyor hala ve sürecek yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek" yazılı pankartlar dikkat çekti. Köyün içerisinde toplanılarak Ethem'in yeni yapılan anıt mezarına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca "Ethem yoldaş ölümsüzdür/onurumuzdur", "Kattillerden hesap sorduk, soracağız", "Ahmet Şahbaz ölümlüdür" gibi sloganlar haykırılırken Gezi şehitlerinin ve ayrıca 84 ölüm orucu şehitlerinin de ölüm yıldö-

nümü olması vesilesiyle şehitlerin isimleri sayılarak "yaşıyor" denildi.

Yürüyüşün önünde Alinteri imzalı Ethem'in fotoğrafının olduğu büyük bir pankart ve ayrı bir "Zaman devrime akıyor,

Ethem kavgamızda yaşıyor" yazılı pankart açıldı. Mezar başındaki anma Ethem şahsında devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Alinteri gazetesi adına bir konuşma gerçekleştirildi. Dayanışma'nın ardından kardeş **İkrar Sarısülük** söz alarak mezar anmasına katılanlara seslenerek "Ethem'in ne kadar sadık yoldaşları olduğunu gördüm" dedi.

İkrar Sarısülük'ten sonra Ethem'in avukatı **Kazım Bayraktar** söz alarak bir konuşma yaptı. Bayraktar'ın ardından Ethem için yapılan bir beste söylendi ve daha sonra anma sonlandırılarak Ethem'in ailesinin verdiği yemek için köye dönüldü. Anmaya aralarında Partizan ve YDG'nin de olduğu çok sayıda devrimci, ilerici kurum ve insan katıldı.

Çocuk Katilleri İş Başında!

H. Merkezi: Iğdır'dan Türkiye'ye giriş yaparken yakalanan 17 yaşındaki **Lütfullah Tacik**'in Van Emniyet Müdürlüğü Yabancılar Şubesi'ne bağlı Geri Gönderme Merkezi'nde yaşını yanlış söylediği gerekçesiyle polis tarafından dövülerek katledilmesi açıklanan otopsi raporu ile de belgelendi.

Olay sonrasında polisin ifadesinin dahi alınmadığı, kamera görüntülerinin ise tüm polis saldırılarında olduğu üzere yine "kayıp" ve "bozuk" olduğu öğrenildi.

Olay şöyle gelişti; 16 Mayıs'ta 21 Afganistanlı mülteci Iğdır'ın Aralık ilçesinde yakalanmış ve aralarında çocukların da olduğu mülteciler Iğdır Emniyeti Yabancılar Şubesi'ne götürülmüştü. 26 Mayıs'ta Van Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'ne bağlı Çocuk ve Gençlik Merkezine (ÇOGEM) aktarılan Lütfullah Tacik'in de aralarında olduğu 7 çocuğu, 27 Mayıs'ta, polis "bulaşıcı hastalık taraması ve yaş tespiti" için Geri Gönderme

Merkezi'ne götürdü. Aynı gün polis saldırısına uğrayan Lütfullah Tacik ise, 31 Mayıs'ta hastanede yaşamını kaybetti.

Tacik'in 17 Haziran günü kamuoyuna yansıyan ve **1 Haziran** tarihli raporuna göre, otopsisinde, "saçlı deri altında 2 cm'yi bulan, yer yer kanamalı ve lezyonlu alanlar", beyin açıldıktan sonra ağır ödemli kanama ve beyin kanaması olduğu belirlendi.

Avukat Kaçan'ın verdiği bilgiye göre Van Cumhuriyet Başsavcılığı ise Afganistan Başkonsolosluğu'na gönderdiği yazıda, Tacik'in "beyin kanaması geçirdiği ve lösemi hastası olduğunu" iddia etmişti.

Gemlik'te Piknik Çalışması

29 Haziran'da, "Emeğin sofrasında buluşalım" şiarıyla bu yıl 3.'sü gerçekleştirilecek olan piknik için **Gemlik DDSB** olarak çalışmalarımızın startını verdik.

İlk olarak 13 Haziran günü Hamidiye Mahallesi'ne bağlı olan Mezbaha bölgesinde ev ziyaretleriyle çalışmalarımıza başladık. Ev ziyaretlerinde genel olarak işyerlerinde yaşanan sorunlar ve mevcut sarı sendikaların işçi ve emekçiler içerisinde yarattığı güvensizliğin ve sınıf sendikacılığın olan yabancılaşma üzerine sohbet edildi. Sonrasında 15 Haziran günü ise Dr. Ziya Kaya Mahallesi'nde ev çalışmasına devam ettik.

16 Haziran gününce mekân içi ve sokak duyurularımızı işçi ve emekçilerin servis durakları, Gemlik içi otobüs durakları ve yoğun olarak yayaların kullandığı ana caddelere (Hürriyet, Orhan-

emeğin sofrasında buluşalım!

Haydarıye Piknik Alanı GEMLİK 29 Haziran Pazar

FORUM

Gezi'den Soma'ya Direniş ve Emek Mücadelesi

OTOBÜS KALKIŞ YERLERİ

BURSA (İletişim: 0536 613 81 98)

*Teleferik Cemevi Saat: 07.30

*Kestel Musa Amca İlkokulu Saat: 07.30

*Gençosman Postanesi Saat: 08.00

*Panayır AS Merkez Üstgeçit Saat: 08.15

GEMLİK (İletişim: 0535 789 57 60)

*Taşköprü Saat: 07.30

Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik

gazi, Atatürk, Dereboyu, İstiklal ve Kanalboyu Caddeleri) piknik duyurularını astık. Aynı günün akşamı ise Hamidiye mahallesinde ev ziyaretlerini devam ettirdik. Çalışmalarımız her geçen gün artarak devam edecek.

(Gemlik DDSB)

“Tecavüzcü devlet hesap verecek!”

İzmir Dikili ilçesinde 14 yaşındaki E.A'ya tecavüz etmekle suçlanan fırıncı Ali Kılıç ile birlikte E.A'nın “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” öğretmeni Ra-

sim Kocabaş'ın tutuklanma talebi 4. kez reddedildi. Bergama Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada, erkek adalet tecavüzcüleri yine serbest bıraktı. Birçok kadın örgütünün takipçisi olduğu davaya YDK olarak katılım gösterdik.

Mahkeme öncesinde Bergama Adliyesi önünde kadın örgütleriyle bir araya gelerek 4.'sü yapılan duruşmaya öfkemizi “Erkek adalet değil, gerçek adalet” sloganı ile haykırdık. Kadın örgütlerinin ortak basın açıklamasının ardından sloganları eşliğinde duruşmayı

takip etmek için kadınlar olarak adliyeye girildi. Fakat tecavüzcüleri olağan dışı önlemlerle korumaya alan polisler, E.A için desteğe gelen kadınları keyfi bir biçimde engelleyerek duruşma salonuna almadı. Bir sonraki duruşma 10 Eylül'e görülecek. (İzmir YDK)

“Sol, homofobi ve transfobi” tartışıldı

feministler de karşı karşıya gelebiliyoruz. Ama translar söz konusu olduğunda çok daha fazla bir baskıdan bahsediyoruz” değerlendirmesinde bulundu.

Sosyalist örgütlerde transfobi, heteroseksizm, kadın düşmanlığı hatta Alevi düşmanlığının elbette olduğunu söyleyen Akkaya, “Sosyalist örgütler dediğimizde birçok örgütü aynı torbaya koymuş oluyoruz. Eşitliyoruz. Eğer derdimiz transfobiyle mücadele ise önce karşıımızdaki görmemiz, anlamamız, tanımamız lazım. Aynı şekilde muhalefetle birlikte talep etmemiz de gerekiyor. Muhalefet güzel ancak çözüm için talep etmek ve talip olmamız lazım” dedi.

İstanbul: LGBTİ hareketi ve sosyalist hareketlerin ilişkileri ve yoldaşlık pratiğini geliştirmesi yıllardır konuşulan bir mesele olageldi. Öyle ki, “Sol, Homofobi ve Transfobi” konusu her Onur Haftası'nın temel konularından biriydi.

“Faili Devlet” temasıyla düzenlenen 5. Trans Onur Haftası'nda da “Sosyalist hareketlerde transfobi ile mücadele yöntemleri” paneli düzenlendi. İstanbul LGBTİ Derneği'nden Kıvılcım'ın moderasyonuyla gerçekleşen panelde Halkların Demokratik Partisi'nden (HDP) feminist aktivist **Gülfer Akkaya** ve Partizan Dergisi'nden **Duygu Ergen** konuştu.

Kıvılcım, LGBTİ hareketinin ilk günden beri yüzünün sola dönük olduğunu hatırlatarak, “Ötekilerin birlikte mücadele etmediği bir zemin ile kurtuluş ve mücadele mümkün değildir. Birlikte mücadele ile özgürleşeceğiz” dedi.

Ardından söz alan **Gülfer Akkaya**, “HDP de aslında toplum gibi tek tip bir şey değil. O da karmaşık bir oluşum” diyerek sözlerine başladı. Kadın ve erkek cinsiyetlerinin toplumsal iş bölümü ve beden meseleleri ile şekillendiğini hatırlatan Akkaya, “Mevcut heteroseksist toplum, iki cinsin olduğunu ve bu bedenlerin sabit olduğunu söylüyor. Bu bedenlerin değişmeyeceğini öne sürüyor. Kadın kadındır ve erkek erkektir şeklinde bir beden sabitliği var” dedi.

Toplumsal işbölümünün beden üzerinden tanımlandığını da vurgulayan Akkaya, “Bedenin sabitliği ile trans geçişlerin önü tıkanıyor. Mevcut, değişmez ve süregelen cinsiyetli bedenler inşa ediliyor ve bunlara tabi kılınmış oluyoruz. Atanan cinsiyeti reddettiğinizde; diğer cinsiyette olduğunuzu söylediğinizde veya iki cinsiyetin dışında var olduğunuzda sistemde ciddi fay hatları yaratmış oluyoruz. Sosyalistlerin kapitalizme başkaldırması ile çok benzer bir durumdan bahsediyoruz” şeklinde konuştu.

Kadın-erkek ikiliğini kabul etmeyen, buna karşı çıkanların; bu ikiliği kabul eden feministlere göre çok daha ağır zulümle karşılaştığını belirten Akkaya, “Sizin annenizle bile karşı karşıya geldiğiniz bir durumdan bahsediyoruz translardan bahsedince. Biz

“Homofobi ve transfobi ile kadın çalışmamız eş zamanlı başladı”

Partizan temsilcisi **Duygu Ergen**, “Bizim toplumsal cinsiyet meselesine ilişkin yaklaşımımız Yeni Demokrat Kadın ile birlikte kırılan bir buz kalıbına benzetilebilir. Bizim kadın çalışmamız ile homofobi ve transfobiyi tartışmaya başlamamız hemen eş zamanlı başlayan konular. Bu anlamda hala çok yolumuz var” ifadelerini kullandı.

Eleştiri ve özeleştirme mekanizmasının iyi işletilmesi gerektiğini söyleyen Ergen, “İlk olarak bu alanda yetersiz olduğumuzu kabul etmemiz gerek. Temas meselesini çok önemsiyoruz. Bu tarz Onur Haftaları'nda bir araya gelmek yeterli değil. Birlikte mücadele, pratikte yan yana durma ve eleştiri-özeleştirme mekanizmasını işletmemiz gerekiyor. Temasın sürekli olmasını sağlamamız lazım” şeklinde konuştu. (kaos.gl)

Taksim'de Trans Onur Yürüyüşü

İstanbul: İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği öncülüğünde LGBTİ kurumları tarafından bu yıl “Faili devlet” temasıyla beşincisi düzenlenen Trans Onur Yürüyüşü 22 Haziran günü Taksim Tramvay'dan Tünel'e oldukça yoğun katılımıyla gerçekleşti. 16 Haziran günü çeşitli panel ve etkinliklerle başlayan Trans Onur Haftası etkinlikleri yürüyüşle bitirildi. **Partizan**, **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Yeni Demokrat Kadın**'ın da katılımcısı olduğu yürüyüşte “#Trans Candır”, “Velev ki Dönmeyiz”, “Başka bir aile mümkün” gibi dövizler taşındı.

Gökkuşağının renkleri, İstiklal Caddesi'ni boydan boya kuşatırken sık sık “Travestiyiz, buradayız, alışın alışın, gitmiyoruz”, “Nefrete karşı ses çıkar”, “Transfobik devlet, yıkacağız elbet”, “Tayyip kaç kaç kaç dönmeler geliyor”, “Velev ki dönmez, alışın her yerdeyiz” ve “Polis fuhuş yap, onurlu yaşa” sloganları atıldı.

“Direns Trans, Partizan seninle”

Her eylemde olduğu üzere çevik kuvvet tarafından Taksim Meydanı girişi kapatılırken yürüyüş boyunca polis otobüsleri ve TOMA'ların yanından geçen kitle tepki gösterdi. Büyük LGBTİ bayrağının açıldığı ve müzik yapan bir grubun da yer aldığı yürüyüşte, Partizan tarafından “Direns Trans, Partizan seninle” sloganı da atıldı.

Taksim'de halkın büyük ilgisi ile karşılanan yürüyüşe birçok kişi katılarak destek verdi. Gezi ruhunun bir yansıması olan bu durum homofobi ve transfobinin, sistemin tüm politikalarına karşı kırılmaya başladığını gösteriyor. Yürüyüş Tünel'de sonlandırılırken burada Partizan ve YDK'lılar kitleyle birlikte türkü söyleyerek halay çektiler. İstanbul LGBTİ Derneği tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında ise son 2 yılda 49 trans kadının nefret cinayetine kurban gittiği vurgulanarak “Acımız büyük” denildi.

Avcılar Meis sitesinde Translara yönelik başlatılan sürgün kampanyası sonucu dövülerek cami bahçesine atılan ve yoğun bakımda hayatını kaybeden Seda'nın davasında katilin müebbetle yargılanırken Seda'nın trans olması gerekçesiyle cezasının 15 yıla düşürüldüğü belirtilerek “Seda gibi yüzlerce trans kadın bu coğrafyada devletin

sistematik şiddeti yüzünden can veriyor. Çünkü erk devlet bizlere, şiddeti, küfürü, ayrımcılığı, ırkçılığı, ötekileştirmeyi, zulüm ve zorbalığı bir yaşam biçimi olarak dayatıyor” denildi.

Ayrıca “Yıllardır Kürdistan'da yürütülen kirlili savaşın, ve bu savaşın açtığı derin yaraların da takipçisiyiz. Katledilen Kürt gençlerinin, sürgüne zorlanan LGBT bireylerin, yakılan köylerimizin, tahrip edilen doğamızın ve Kürt halkının haklı taleplerinin tarafı ve takipçiyiz” denilirken Soma'nın da takipçisi olduğu ifade edildi.

Bursa'da ulaşım zammı protesto edildi

Bursa: Bursa'da ulaşım ücretlerine yapılan yüzde 8 ve yüzde 12 arasında ya-

pılan zamların ardından protesto eylemi gerçekleştirildi. 19 Haziran günü saat 18.30'da Kent Meydanı'nda toplanan kitle, sloganlarla Osmangazi metro çıkışına doğru bir yürüyüş gerçek-

leşti.

Kitle yürüyüş esnasında “Ulaşım zamları geri alınsın”, “Zamlara hayır”, “Zam, zulüm, işkence; işte AKP” sloganlarını attı. Yürüyüş esnasında kitle-

ye halkın da katılımı dikkat çekti. KESK öncülüğünde diğer sendika ve kurumların da katıldığı eylem, Osmangazi metro çıkışında yapılan basın açıklamasıyla sonlandırıldı.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

İbrahim, tohum olup yeşerecek!

Adana'nın Seyhan ilçesinde katliamı protesto edenler dağılmışken polis "kuş avlıyoruz" diyerek attığı ses bombası ile İbrahim Aras'ı katletti. Bir çocuk daha devletin polisinin zalim kurşunlarına, bombalarına kurban gitti.

TC katletmeye, katledenleri korumaya devam ediyor. TC'nin katilleri bu defa İbrahim Aras'ı başından ses bombası ile vurarak katletti. Devletin çözüm süreci adı altında yürüttüğü savaş politikalarını Kürdistan'da inşa ettiği karakol ve kalekolları ile devam ettiriyor. Lice halkı, kalekollara, yaşam haklarına karşı direnişe geçti, devlet saldırdı ve katletti.

Pek çok yerde olduğu gibi Adana'da da halk saldırıyı ve katliamı protesto etti. Adana'nın Seyhan ilçesinde katliamı protesto edenler dağılmışken polis "kuş avlıyoruz" diyerek attığı ses bombası ile İbrahim Aras'ı katletti. Bir çocuk daha devletin polisinin zalim kurşunlarına, bombalarına kurban gitti.

Bir yıl önce Berkin vurulmuştu,

şimdi de İbrahim'i vurdular. İbrahim Aras, 15 yaşında, başına hedeflenen ses bombasının patlamasıyla öldü. Devletin medyası ise hemen işe koyuldu ve "elinde patlayıcı madde vardı" dedi. Oysa saatler sonra yayımlanan otopsi raporunda, başından başka her yerinin sağlam olduğu, başına yakın bir yerde olan patlamayla öldüğü açıklandı.

Aras ailesinin avukatı Vedat Özkan bir açıklama yaptı. Özkan açıklamasında, dünden bugüne yanlış bilgilerin dolandığını, özellikle de İhlas ve Anadolu Ajansı'nın yalan haber yazdığını belirtti. Özkan ayrıca İbrahim'in ellerinde hiçbir tahribat olmadığını ve Adli Tıp Kurumu raporunda kafatasının % 4'ünün ses bombası ile parçalandığını açıkladı.

Özkan açıklamasının devamında, durumun vahametinden bahsederken bu olayın çok ciddi bir katliam olduğunu ve TC dev-

letin kınadığı IŞİD çetesinin bile bu kadar ağır katliamlara imza atmadığını belirtti. 15 yaşındaki İbrahim devletin yeni katliamlarının hedefi olurken halk pek çok yerde Ceylan için, Uğur için, Berkin için ve İbrahim için sokağa çıktı.

Tarsus: Eğitim-Sen'in çağrısını yaptığı eylem **Partizan**'ın da arasında olduğu birçok devrimci ve ilerici kurum Yarenlik alanında bir araya gelerek İbrahim Aras'ı katleden zihniyeti kınadı.

Eylemin ardından bir basın açıklaması gerçekleşti. Basın açıklamasını Eğitim-Sen Tarsus Şube Başkanı **Şahin Yücel** yaptı. Yücel yaptığı açıklamada, İbrahim Aras'ı öldüren polislerin yaptığı katliamlara ve yaptığı yüreklere dikkat çekerek, olayda sorumluluğu bulunan polislerin savcı gelmeden cenazeyi kaldırmaya çalıştığını ve "Biz burada kuş avlıyoruz" gibi ahlaksız ifadeleri kullandıklarını belirtti. Eylem "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**", "İbo'nun katili polis devleti", "**Katiller bulunsun hesap sorulsun**" sloganları atılarak son buldu.

İstanbul: HDK ve HDP'nin, Adana'da katledilen İbrahim Aras için yaptığı çağrıyla, Kadıköy Boğa'dan İskele'ye yürüyüş gerçekleşti. Aralarında YDG-H ve **Partizan**'ın olduğu bileşen, "**Berkinlerden İbrahim'lere katil devlet hesap verecek**" yazılmalı pankartı açarak, yürüyüşe geçti. Yüzlerce insanın bir araya geldiği yürüyüşte, kadınların ve çocukların çok olması dikkat çekiciydi. Eylem yapılan konuşmalarla son buldu.

İzmir: HDK çağrısıyla biraraya

gelen emek ve demokrasi güçleri ile bir yürüyüş gerçekleştirdi. **Partizan** ve **YDG**'nin katıldığı eyleme yüzlerce insan İbrahim için yürüdü.

Katliamı kınamak için yapılan açıklamada; "Bu kaçınıcı çocuk cinayeti. İbrahim Aras daha 15 yaşındaydı. Polis tarafından alçakça katledildi. Bugün ne kara tesadüftür ki bundan tam bir yıl önce ekmek almak için sokağa çıkan Berkin EL-VAN polis tarafından hedef gözetilerek vurulmuştur. Artık ölen çocuklarımızın sayılarını saymayacağız. EDİ BESE..." denildi. Açıklama okunduktan sonra kitle yürüyüşe başladı. Eylemde sık sık "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "Şehid namirin", "**İbrahim'in hesabı sorulacak**" sloganları atıldı.

Basın açıklaması bittikten sonra kısa bir süre slogan atan kitle daha sonra eylemi sonlandırdı.

Kartal: HDK/HDP'nin Adana'da polis tarafından ses bombası ile katledilen İbrahim Aras için Partizan'ın da içinde bulunduğu emek ve demokrasi güçleri ve Kadıköy halkı Kadıköy Boğa Heykeli'nde buluştu.

Boğa Heykeli'nden yürüyüşe geçilerek Kadıköy ara sokaklarında Kadıköy halkına devletin her gün insanları katlettiği, çocukların öldüğü; buna karşı sokaklarda olmak gerektiği yönünde ajitasyon yapıldı.

Yürüyüş Mehmet Ayvaltaş Parkı'nda sonlandırılırken burada devletin katliamcı yüzüne dikkat çekmek için yere yatılarak devlet tarafından katledilenler temsil edildi. Sonrasında saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimi ile eylem sonlandırıldı.

